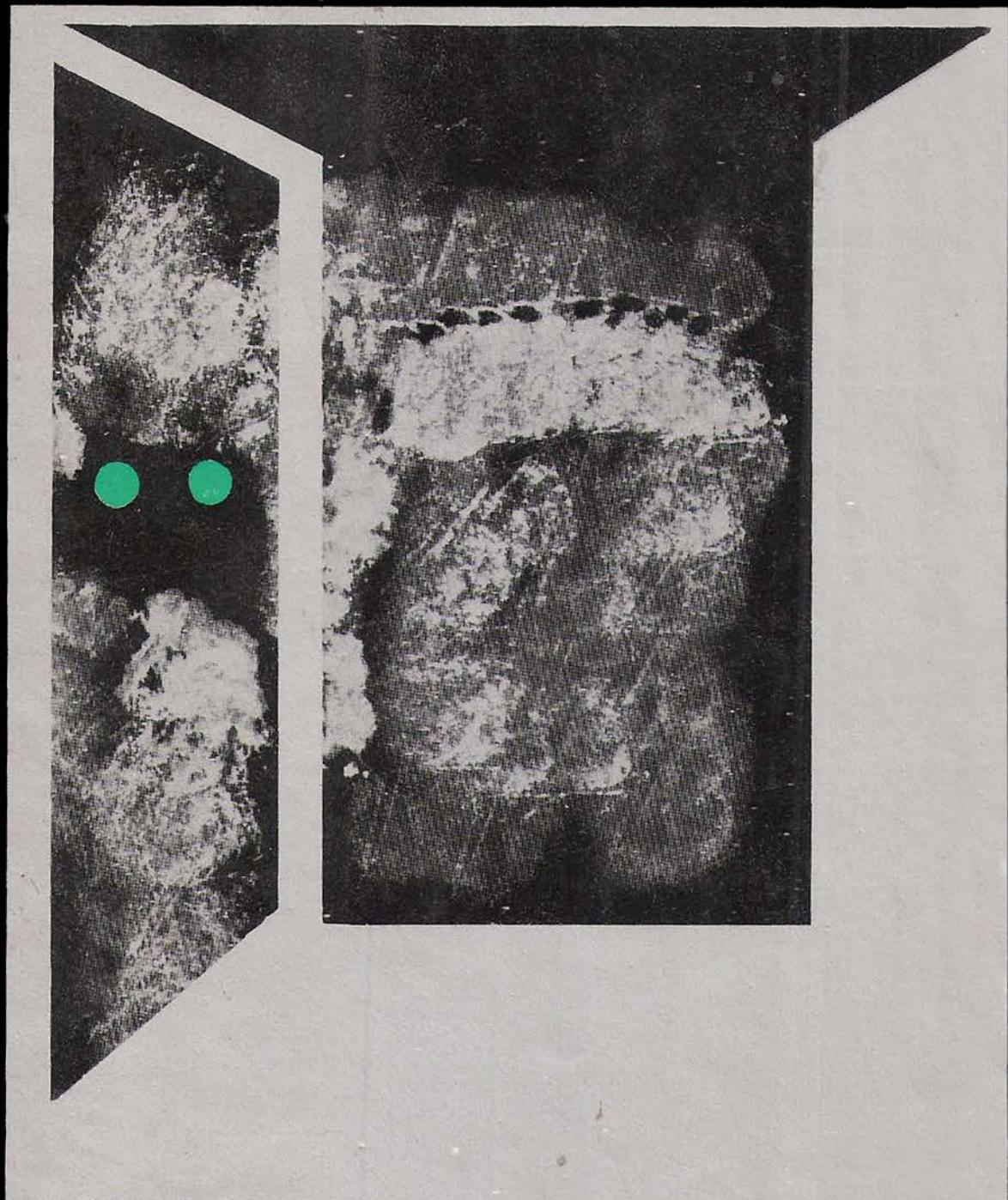

آمدہ یا چطور از شرش خلاص شیم؟

اوژن یونسکو

ترجمہی : پری صابری

آمدە یا چطور از شرش خلاص شیم؟

اوڙن یونسکو

ترجمه: پری صابری

از انتشارات گروه اجرائی تآتر تلویزیون

**حق چاپ و اجرای این نمایشنامه منحصرآ در اختیار
سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران است**

شماره ثبت کتابخانه ملی ۵۲/۴/۲۶ ۶۷۱

اشخاص بازی :

آمده بوچینیو نی ۴۵ ساله

مادرن زنش

آمده دوم

مادرن دوم

نامه رسان

سر باز امریکائی اولی

سر باز امریکائی دومی

هاد و - دختر جوان

صاحب بار

پاسبان اولی

پاسبان دومی

مردی کنار پنجره

زنی کنار پنجره

دکور :

صحنه

(یك سالان نهار خوری محقق که در ضمن اطاق دفتر هم میباشد. سمت راست یك در. سمت چپ یك در دیگر.

دروسط و عقب صحنه ، پنجره‌ای بزرگ که کرکره‌هاش بسته است، ولی زور از لابلای کرکره‌ها با اندازه کافی میتابد . سمت چپ و وسط صحنه میز کوچکی با مقداری قلم و کاغذ قرار دارد.

در قسمت راست ، چسبیده بدیوار ، بین پنجره و در سمت راست یك میز کوچک با استاندارد تلفن و میزو صندلی قرار گرفته ، یك صندلی کنار میز وسط موجود است . مبل کهنه و فرسوده‌ای در جلوی صحنه بچشم میخورد . مبل دیگری بغیر از یك ساعت دیواری که عقر بهایش بطور واضح حرکت میکند نباید روی صحنه وجود داشته باشد.)

پرده اول

(پس از کنار رفتن پرده، آمده بوجینیونی ، مرد نسبتاً مسن بورژوائی که ترجیح دارد سرش طاس باشد و سبیلش خاکستری با عینک و کت تیره ، شلوار راه راه ، فوکل و کراوات مشگی . وسط مبلها حرکت میکند. سرش را پائین انداخته، دستها یاش را به پشت گره کرده ، عصبی و تو فکر بنظر میرسد. گاهگاهی بطرف میز وسط پیش میرود و سعی میکند چیزی بنویسد (زیرا او نمایشنامه نویس است) ولی موفق نمیشود. حداکثر فقط یک کلمه مینویسد که بلا فاصله آنرا خط میزند. خیالش راحت نیست. این مسئله کاملا مشهود است. گاهگاهی نیز نگاهی به در سمت چپ که نیمه باز است می اندازد . نگرانی و عصبانیتش رو بفزونی است در حالیکه قدم میز ند سرش پائین است ناگهان خم میشود و چیزی را از پشت سندلی میکند).

آمد. اه . یه قارچ . عجیبیه . آگه قرار باشه تو نهارخوری هم سبز بشه که واویلاس (بلند میشود و قارچ را ور انداز میکند) فقط همینش کم بود . سمی . . . مامله . (به گوش خود ادامه میدهد ، برای خود حرفه ائی میزند ، وول میخورد ، پس از آنکه قارچ را روی میز میگذارد دلخور آنرا نگاه میکند . نگاههای متعددی به در سمت چپ می اندازد . سعی میکند کلمه ای بنویسد که بلا فاصله آنرا خط میزند . بالاخره از پا در آمده در مبل فرو میرود) اه ، این مادلن هم که وقتی میره تو اطاق دیگه در نمی آد (شاکی) چقدر میخواه تماشاش کنه ، چقدر . چقدر او نو تماشا کنیم . چقدر آه .

(ناگهان خورد شده ساکت میشود . سکوت .
از سمت راست از توپلهها ، صدای دربان و یک
همسایه بگوش میرسد)

صدای دربان شما از مسافت برگشتن آقای ویکتور؟
صدای همسایه بله حانم کوکو. از قطب شمال.
صدای دربان گرمهون نشد؟
صدای همسایه هوا بد نبود. البته برای شما که اهل جنوب
گشتین ...

صدای دربان من اهل جنوب نیستم. آقای ویکتور. قابلی
مادر بزرگم جنوی بود، ولی قابلی مادرم همیشه
شمال زندگی میکرد ...

(ناگهان سر جمله «شمال» آمده که دیگر طاقت
نمیآورد بلند میشود، بطرف در سمت چپ
رفته آنرا بیشتر باز کرده صدا میزند)

آمده مادلن، د بیینم مادلن چکارداری میکنی، سیر نشدی؟
د بیا دیگه.

(مادلن ظاهر میشود، سن و سال شوهرش را
دارد. همقد اوست شاید کمی بلندتر. سردوخشک
و بد اخلاق بنظر میرسد. یک شال کهنه بر سر
دارد. ربدوشامبر پوشیده است، جارو بدست
دارد. لاغر و تکیده است. شوهر بسرعت از
سر راه او کنار میرود. زن در را همیشه نیمه
باز میگذرد)

مادلن باز چته. نمیتوانی یه دقیقه تنها بموانی؟ تفریح که
نکردم.

آنقدر تو اطاقش نمون جانم. ناراحت میشی... به
اندازه کافی تماشاش کردی.... فایده اش چیه.
مادلن بالاخره جارو که باید بکنم. بالاخره یکی باید بکار
خونه برسه. کلفت که نداریم. کمک که نداریم. تازه
باید فکر نون و آبم باشم.

آمد	میدونم، میدونم گلفت نداریم . روزی صد دفعه بهم میگم ...
مادر	(شروع به جارو و گردگیری اطاق میکند) معلومه ، با تو آدم حق شکایت نداره ...
آمد	بین جانم . سوء نیت بخراج نده ...
مادر	بله حالا دیگه توهینم بکن .
آمد	بین جانم . خودت میدونی که من تنها و آخرین کسی هستم که دلش بحال تو میسوزه ، از این وضعیت کلافه ام ، خودم خودم میخورم ، ولی آگه بخوای میتوانی ... مثلا برای تمیز کردن یه اطاق به این بزرگی یه ربع وقت میخوابی ، ولی برای اطاق اون که تازه از اینجا کوچکتره ... یکی دو ساعت هم کافی نیست ... هی طولش میدی که هی نگاشکنی ...
مادر	وقتمنو حساب میکنی . بنده حالا باید به آقاحساب پس بدم ، که فلان ساعت چکار کردم . دیگه بخودم تعلق ندارم ، مال خودم نیستم ، بردام ...
آمد	عزیز جون دوران بردگی مدتیه تموم شده ...
مادر	من عزیز جون شما نیستم آقا .
آمد	دیگه برد و وجود نداره
مادر	من برد مدرن هستم . خیلی ساده ام .
آمد	نمیخوابی حرفمنو بفهمی ! چون دلم بحالت میسوزه .
مادر	دل سوختن مال خودت باشه . منتظر ! دروغگو !
آمد	درست بخاطر اینکه دلم بحالت میسوزه نمیخوابم ... معذر نمیخوابم ... که دلم نمیخواهد بمو نی و تماشا شکنی ، ناراحت میشی ، نتیجه ای هم نداره ...
مادر	(بی تفاوت) بهتره بری در و بیندی . معطل چی هستی ؟ کوران میشه .
آمد	بقیه در و پنهجره ها همه بسته است ، از کجا میخوابی کوران بشه .

(در سمت چپ را می بندد و سر راه یواشکی به طرفی که پشت این در واقع شده نگاه میکنند. مادلن که اورا نگاه میکند متوجه میشود)

مادلن خوب چکار میکنی؟ پس چرا خودت نگاش میکنی؟...
ولی بمن ایراد میگیری؟ ... گفتم درو بینند!
(بالاخره در را میبندد و بطرف مادلن پیش میآید)
میخواستم ببینم بازم رشد کرده... انتکار بازم بزرگ
شده.

(خشک) ذه دیگه از دیروز . . لااقل بچشم نمی‌آد.
میدو نمی ، شاید تموم شده باشه. شاید همینه جامات وقف بشه.
برو توهم با این « خوشبینی » احتمالات . میدونم
نتیجه پیش بینی هات چیه . بهتره بری نمایشناهه تو
بنویسی (نگاهی به میز انداخته مشغول گردگیری
میشود) انگار پیش نمیره ، هنوز تو صحنه اولی .
هر گز تمومش نمیکنم .

آمدە چرا يه جملە بىھش اضافە كىرم (كىتابچە اش را باز مىكىند. مادلن جاروى كىھنە بىدست، دست ازكار مىكىشد و بە او گوش مىدەدد) پىيرە مەر ۵۵ بە پىيرە زنە گفت : « خۇد بىخود درىست نمىشە »

آمده‌اند. همین‌ها این را زمین‌میگذارند) تومودش نیستم. با این ناراحتی وجدان. با این زندگی... اوضاع اصلاح‌جور نیست... مادران

همیشه بهانه داری ...
خسته‌ام . خسته. از پا در او مدم. سنجیدنم. خوب‌هضم
نمیکنم. معده‌ام ورم‌کرد، مرتب‌خواهیم می‌آد.

مادلن	تموم روزو . بخوابی .
آمدنه	واسه همینه.
مادلن	منم خسته‌ام، پدرم درآمده ، ولی هی کار میکنم، کار میکنم، کار میکنم.
آمدنه	دیگه طاقت ندارم. شاید ازکبده. حس میکنم پیرشدم. درسته‌که دیگه خیلی خیلی جوون نیستم ، ولی نه باین حد که ...
مادلن	استراحت کن . کی جلو تو گرفته ، استراحت کن . شب بخواب. روز بخواب. کمتر بخور. نتیجه‌زیاده روی‌ها ته مشروب زیاد خوردی.
آمدنه	کی تو منو مستدیدی؟
مادلن	بیشتر ازصد دفعه.
آمدنه	دروغه.
مادلن	لازم نکرده آدم مست کنه تا الکلی بشه ... لیکور ... پدر درمی‌آره عادت به لیکور، بدنو از کار میمندازه .
آمدنه	من فقط آب گوجه فرنگی میخورم ...
مادلن	خوب پس آگه انقدر دست به عصاراه رفتی، آگه ناراحتی مهمی نداری، آگه مشاعت سرجاشه ، دست بکار شو ، شاهکار تو بنویس .
آمدنه	تو مودش نیستم.
مادلن	همیشه همون داستانه . بقیه‌رو چکار میکنی ؟ ۱۵ ساله‌که دیگه تو مودش نیستی ...
آمدنه	۱۵ سال . درسته (سمت چپ را نشان میدهد) همه‌اش دو جمله نوشتم. ازو قتیکه اون ... (کتا بچه‌را برداشته میخواند) پیر مرد به پیر زنه میگه « خیال میکنی درست میشه » جمله‌ای که امروز نوشتم ، برات یه دقیقه بیش خوندم : پیره مرد جواب میده : « خود بخود

درست، نمیشه » (کنار میز خود می نشیند) باید دست
بکار شم. باید دست بکار شم . نوشتن با حاليکه من
دارم. آدم باید سرحال باشه و خلق کنه. آدم باید یه
قهorman یه ابر مرد باشه تا بتونه تو اين وضعیت تو
اين بد بختی که من دارم چيز بنويسه ...

مادلن تو تا حالا دیدی یه ابر مرد تو فلاکت باشه . شاید تو
اولیش باشی.

آمده باید دست بکارشم . باید دست بکار شم...
(پشت میز از پا در آمده است. آرنجها را به
میز تکیه داده ، سرشن را بین دو دست گرفته ،
مبهوت به نقطه دوری خیره شده است. آهسته
سرش پائین می افتد. صحنه بدون حرف. در این
فاصله مادلن ، جارو و گرد گیری را تمام کرده ،
موقعیکه چشمش به شوهر می افتد دستها را به
کمر زده زیر لب قرق می کند)

مادلن (با خودش) قنبل.

(پیش بندش را باز می کند ، روسرا اش را
بر میدارد و با تمام وسائل جارو و دستمال گرد
گیری بطرف در سمت چپ می رود وقتی به در
میرسد و لای آنرا باز می کند ، ناگهان آمده
سرشن را بلند می کند)

آمده بازداری میری تو اطاقش؟

مادلن (اشاره به وسائلی که در دست دارد) بالاخره اینارو
باید یه جا بذارم . کجا بذارم ؟ تو نهار خوری که
نمیتونم بذارم . ماکه ۱۵۰۰ تا اطاق نداریم .

آمده	درسته، ولی زیاد نمون.
مادلن	اصلا نمیتونم بهونم. خودت که میدونی. باید برم کار گنم که خرج زندگیمونو در آزم. زندگیمونو.
	(بداعطاق دستچپی وارد میشود. آمده نگران با نگاه او را تعقیب میکند. تردید میکند ، بالاخره بلندشده با احتیاط بطرف درسمت چپ که نیمه بازاست میرود ، حالت کلافه بخود میگیرد . ناگهان تصمیم میگیرد بطرف میز بر گردد که فرصت پیدا نمیکند و مادلن که از در بیرون آمده است به او بر میخورد)
مادلن	مواظب باش. دردم او مد.
آمده	معذرت میخوام . مخصوصاً نکردم ...
مادلن	همینش کم بود ... جاسوسی منو میکنی ؟
آمده	بازم بزرگ شده ؟
مادلن	درو بیند . هیچ وقت در هارو نمی بندی.
	(آمده میخواهد در را بیند . کمی معطل میشود که از لای در داخل اطاق را تماشا کند)
مادلن	درو بیند دیگه . (آمده در را پیش میکند و تازمانی که در کاملا بسته شود بداخل اطاق نگاه میکند) درست بیند . (آمده اطاعت میکند . مادلن متوجه قارچی که آمده کنده است میشود که کنار میز یا روی صندلی گذاشته شده است .) از کجا ورداشتیش ؟
آمده	از اینجا . از کف زمین .
مادلن	تو اطاق نهار خوری.
آمده	بله . تو اطاق نهار خوری.

آمدلن	چرا فوری بهم نگفتی؟ مرتب ازمن پنهون میکنی.
آمدلن	(غمگین و گریه کنان) اگه قرار باشه تو اطاق نهارخوری هم سبز بشه ما چه خاکی بسرمون بریزیم. بازم کار اضافی برای کندن اینا انتگار کارم کم بود.
آمدلن	خو نسرد باش جانم. من میکنم. بعثت گمک میکنم ... روتونمیشه حساب کرد. سالمم نیست.
آمدلن	همش یه دونه است. یه دونه کوچولو. شاید دیگه در نیاد.
آمدلن	از خوشبینی ظاهریته. میدونم بکجا میکشه. خودم و نو بخریت نز نیم. باید مسائلو همو نظر که هست نگاه کرد ... تو اطاق کناری او نم همینطوری شروع شد. طبق معمول میگفتی «یه کوچولو» چیزی نیست تصادفیه ولی حالا ...
آمدلن	امروز بازم تو اون اطاق چیزی پیدا کردی؟
آمدلن	هی بخودت میگی من تو اون اطاق چکار میکنم. استراحت که نمیرم.
آمدلن	نه من همچی حرفي نزدم ... ولی از موقعیت استفاده میکنی که نگاش کنی. ازش چشم و زمینداری.
آمدلن	همین یه دقیقه پیش ۵۰ تا شو از ریشه کندم.
آمدلن	میبینی. داره کم میشه. دیروز بیشتر بود.
آمدلن	دیروز ۴۷ تا بود... خودش بد نیست.
آمدلن	(مايوس) پس داره مرتب زیادتر میشه، زیادتر میشه. همهجا ... همهجا ... لای درزها، کنار دیوار، روی سقف.
آمدلن	(سعی میکند خودرا تسکین دهد) خیلی کوچک هستن.

شاید کار اون نباشه . . . شاید از رطوبت‌هه ... اغلب تو خونه‌ها اتفاق می‌فته، میدونی. شاید هم بدردچیزی بخوره. تار عنکبوتو از بین می‌بره.

ما دلن آمد
تو تا حالا دیدی قارچ تو اطاق در بیاد؟
اتفاق می‌فته. باور کن. بخصوص توشهرهای گوچک شهرستان. بعضی وقتا هم توشهرهای بزرگ شهرستان.
بیا مثلا «تو لیون».

ما دلن آمد
من خبر ندارم که توی خونه‌های «لیون» قارچ سبز می‌شه یا نه. ولی تو «پاریس» سبز نمی‌شه.
ما که از خونه در نمی‌آیم. خونه کسی نمیریم، ۱۵ ساله که‌ما، درو رو خودم‌ون بستیم. شاید تو پاریسم اوضاع تغییر کرده باشه. شاید تو پاریس هم در بیاد. تو خونه همسایه... بیخود که نمی‌گن «قارچ پاریسی» آدمچه میدونه.

ما دلن آمد
بیخود مزخرف نگو. منکه بچه نیستم. بخارط او نه (اشاره و نگاه به در سمت چپ) فقط بخارط اون.

ما دلن آمد
(تسليم حقیقت می‌شود و با دستهای افتاده و کلافه) خوب، بله، معلومه. حق با تو نه. فقط اون باعث شده.

ما دلن آمد
اگه بخواه تو این اطاق هم سبز کنه دیگه قابل تحمل نیست. اطاق خودش کافی نیست. دیگه نمی‌شه تو این خونه زندگی کرد (ناراحت) همینطوری هم چنگی بدل نمی‌زد.

ما دلن آمد
آروم باش، ما دلن. آروم باش جانم آروم باش ... شاید دیگه در نیاد می‌بینم، شاید تصادفیه...

ما دلن آمد
(سرش را بلند می‌کند) ساعت نهه، نه. باید برم سرکار. قوز بالا قوز دیرم می‌سکنم. عجله‌گن.

مادلن	(کلاهش را بسر میگذارد) دعو ام میگنن. تلفن زدن شون الان شروع میشه (صدای زنگ تلفن از دستگاه استاندارد) شروع شد. رفتم، (ملايمتر به آمده) توهم کارگن، بنويس.
آمده	قول میدم ، سعی میکنم.
مادلن	(بسرعت بطرف میز استاندارد رفته می نشینند . گوشی را بگوش گذاشته شماره را وصل میکند . در همین زمان، آمده بطرف میز خودش رفته ، کتابچه اش را بدست میگیرد . ساعت ربع ساعت بعدی را اعلان میکند ساعت $\frac{1}{3}$ او است) الوه حضرت رئیس جمهور ؟ حضرت رئیس جمهور یا منشی شون ؟ بله رئیس جمهور ...
آمده	(نوشه خود را بلند میخواند) پیرمرد به پیره زن میگه « خودش خود بخود درست میشه»
مادلن	(پای میز استاندارد) آقای رئیس جمهور رفتن بپرون آقا. نیمساعت دیگه تلفن بفرمائین ...
آمده	(پشت میز) پیرمرد به پیرزن ...
مادلن	(پست میز استاندارد) الوه، بله ...
آمده	(پشت میز خود همان بازی) پیرمرد به پیرزن ... (همان بازی) آقای شارلوی عطار ؟ گوشی خدمتتون.
مادلن	(زنگ مجدد) الوه، بله ...
آمده	(همان بازی) « خود بخود درست نمیشه ! ...
مادلن	نه، آقا نه، یکبار عرض گردم، رئیس جمهور نیمساعت دیگه ...
آمده	پیرمرد به پیرزن : « خیال میگنی خود بخود درست بشه ؟»

پادشاه لیبانان کار داره (زنک مجدد ، دگمه دیگری را فشار میدهد) گوشی خدمتمنون (دگمه دیگری را فشار میدهد) الو ، گاخ الیزه ؟	مادلن
پیروهود به پیرزف ...	آمد
چرا جانم لیبان شاه داره ... از طرفش بمن تلفن شده ... حضرت رئیس جمهور گوشی خدمتمنون ... (با گوشی دیگر) با حضرت رئیس جمهور صحبت بفرمائین ... « نه خود بخود درست نمیشه »	مادلن آمد
(همان بازی ، با گوشی دیگر . ساعت $\frac{1}{2}$ ۹ را اعلان میکند) الو ، الو ، گوشی خدمتمنون (زنک مجدد ، گوشی دیگر) نه ، آقا ، بعد از جنک آخری اطاق گاز منسوخ شد ... منتظر جنک بعدی باشین ...	مادلن آمد
(خطاب به مادلن از پشت میز) مادلن ، جمله رو گیر نمی آرم ...	آمد
(به آمد) وقت ندارم می بینی که ... (صدای زنک) ... بفرمائین متاسفم ، مأمورین آتش نشانی پنجشنبه ها نیستن ، تعطیل دارن . بچه هاشونو میبرن گردش ... من نگفتم امروز پنجشنبه است (زنک مجدد) بله ... بفرمائین ... گوشی خدمتمنون ...	مادلن آمد
(بلند میشود و دستها را روی میگذارد) چقدر نوشتن خسته کنندس کلافه ام میکنه ...	آمد
(همان بازی جواب به تلفن) بله ... با خانمش کار دارین ؟ ... اشکالی نداره . اگه از تو حموم با شما صحبت کنه ؟	مادلن آمد
(آمد سنگین می نشیند)	

هادلن (همان بازی، جواب به تلفن دیگر، دیگر و دیگر. در
حالیکه عقر به های ساعت، ساعت $\frac{3}{4}$ و بعد ۱۰ را اعلان

آمدیه (با نگاهی مات و مبهوت) پیرزن با چشماني مات ...
 مادلن آمدیه گوشی خدمتمنون ... الان وصل میکننم ...
 آمدیه (برقی در چشمانش میدود و پیدا میکند) .. « بله، بله ،
 بالاخره خود بخود ، درست میشه »

مادلن آمد. میخواای بہت بگم چی نوشتیم؟ ... بھم بگو خو به
همان بازی) گوشی خدمتیون...
داین؟

(که گوشی را برداشته تا حرف آمده را بشنود) حالا
ماشین وقت ندارم ... باشه بعد ... (صدای زنگ) الو ...
گوشی ... (زنگها تکرار میشود ، ساعت جلو میرود)
گوشی. الان وصل میکنم. گوشی خدمه تنون گوشی...
الو. الو. الو ... گوشی گوشی. الان وصل میکنم.
الو. الو.

(آمده که از مشغول بودن زن استفاده میکند آهسته بلند میشود و بطرف در سمت چپ پیش میبرد و دوپس ازاینکه با نگاه مطمئن شد که زنش متوجه او نیست، بسرعت داخل اطاق سمت چپ میشود ولای در را باز میگذارد)

مادلن (از پشت میز استاندارد) الو، بله، بفرمائین، نه خانم
نخیر، ما، در جمهوری هستیم . . . از سال ۱۸۷۰ خانم . . . (به آمده بدون ترک کردن استاندارد) آمده . چرا گوران شد . . . (صدای زنگ) بله، گوشی .

آمده نمی‌شنوی؟ (بر می‌گردد و متوجه غیبت او می‌شود) آه. باز رفته تو اطاق چقدر اجباره ، اصلاح

بشو نیست ... (در حالیکه ساعت $\frac{1}{4}$ را اعلان

می‌کند از پشت میز بلند می‌شود و بطرف در سمت چپ پیش می‌رود . ناراحت پا بر زمین می‌کوبد) آمده نمی‌شنوی؟ اون‌جا چکار می‌کنی؟ بجای اینکه نمایشنا تو بنویسی. من صدات هیز نم . (او هم داخل می‌شود ولای در را بازمی‌گذارد . فقط صدای حرف آنها بگوش میرسد . گاهگاهی صدای ذنک تلفن مکرر که بی جواب می‌ماند .)

مادلن (از داخل اطاق) داری تماشاش می‌کنی ...

آمده نتو نستم جلو خودم بگیرم ...

مادلن نتیجه نداره، فایده نداره .

آمده یه لحظه امیدوار شدم ، بخودم گفتتم شاید ... شاید غیبیش زده باشه ...

مادلن همینطوری به میل خودش . پرت و پلا هیگی عزیز دلم ، پرت و پلا ...

آمده دیگه معجزه نمیشه ... متأسفانه ...

مادلن بیا ... د بیا دیگه ...

(مادلن از اطاق سمت چپ خارج می‌شود و در حالیکه آمده را بدنبال می‌کشد در صحنه نمایان می‌گردد)

آمده هر دفعه نگاش می‌کنم ... دلم ریش می‌شه .
مادلن جلوی خود تو بگیر... تو اطاقش دنبال چی می‌گردد؟
آمده دلم ریش می‌شه ...

آمده	دانال بهانه میگردد که ننویسی ... بازم بزرگتر شد . دیگه روی نیمکت جا نمیگیره ، از همین حالا پاهاش زده بیرون ، ۱۵ سال پیش حتی ریز بود ... بچه بود . حالا ریش پهن سفید دارد . با ریش سفیدش هیبتی دارد . ۲۰ سال و ۱۵ سال رویهم میشه فقط ۳۵ سال ... درواقع پیر نیست .	مادلن
آمده	مردها از زندهها زودتر پیر میشن ... همه میدون . (آمده با بدبختی رفته خودش را روی مبل می اندازد . مادلن وسط صحنه است)	مادلن
آمده	ناخناش بی حد بلند شده ... واخدا ! دم به ساعت که نمیتونم ناخن بگیرم . فقط همین یه کار نیست . هفتاه گذشته یه مشت ناخن ریختم توسط آشغال . کارآسو نی نیست . من باید کلفتی همه رو بکنم . کلفتی همه رو .	مادلن
آمده	انگشتای شست پاش کفشاشو پاره کرده ... اگه پول زیادی داری یه جفت دیگه برآش بخر . بمن چه ؟ منکه پول بده نیستم . ما فقیریم . انگار حالت نیست .	مادلن
آمده	مال خودمو که نمیتونم بپوش بدم . همین یه جفت تو دارم ، تازه اندازش نیست ... با این پاهای گندهای که حالا اون داره .	مادلن
آمده	(صدای تلفن . مادلن بسرعت به پشت میزش میرود)	مادلن
آمده	الو ، بله ... (در این فاصله آمده بلند شده بطرف در نیمه بازسمت چپ میرود و با بدبختی به آنجا نگاه میکند) ... نه ، آقا منزل نیستن ... یعنی فکر میکنم ...	مادلن

آمده	(در همان وضعیت) کرکره‌ها کاملاً بسته است ولی اطاقش تاریک نیست.
مادلن	(بطرف آمده پیش میرود و هر بار از پشت میز کارش بلند میشود کلاهش را بر میدارد و هر بار که بر میگردد دوباره آنرا بر سر میگذارد) از چشماش نور میاد . باز یادت رفته پلکهاشو بیندی.
آمده	چشماش پیر نشده . همو نظور مثل سابق خوشگله . چشمای درشت سبز شبیه نور افکن . بله بهتره برم او نارو بیندم.
مادلن	خیال میکنی خوشگله . شعر میگی . تو زندگی شعر میگی . چه خوشگلی با مزه‌ای . نگفتم با مزه .
آمده	از خیر این خوشگلی دست و پاگیرش گذشتیم(از اطاق مجاور سمت چپ جرق جروق بگوش میرسد)
مادلن	شنیدی ؟
آمده	قد میکشه . طبیعیه . بهبوده قدر کشیدنشه .
مادلن	جای درخت گرفنیش ! خجالتم نمی‌کشه ! الان تموم اطاقو اشغال میکنه . خدا یا کجا بذارمش؟ برای تو که فرقی نمیکنه . تو که بکار خونه نمیرسی .
آمده	درسته . برآمون درد سر داره . با وجود این هیبتی داره . وقني فکر میکنم ، میتوانست جور دیگه‌ای باشه...
مادلن	هی دنبال بهانه بگرد که کار نکنی . . . برو بشین بنویس .
آمده	چشم ... چشم
	(صدای زنگ تلفن)
مادلن	(درحالیکه آمده بطرف میز پیش میرود) یه لحظه

آسايش ندارم (گوشی تلفن را به گوش گذاشتند خطاب
به آمده) درو بیند (جواب به تلفن) الو ، بله بفرمائین ...
آمد ه (نوک پا نوک پا بطرف در پیش میرود دوباره اطاق ،
را تماشا میکند . نگاهی به مادلن انداخته تردید
میکند ، ولی بعد در را بسته بطرف میز کار رفته پشت
آن می نشیند) پیر مرد به پیر زن میگه ...
(صدای مجدد تلفن)

مادلن (قبل از جواب به تلفن خطاب به آمده) بالاخره
پلکهاشو نبستی (به تلفن) بله آقای شهردار ، الان
معاونتونو ، وصل میکنم ...
آمد ه رفتم (بلند میشود بطرف در سمت چپ میرود و قبل
از رسیدن به در مادلن میگوید)

مادلن (خطاب به آمده در حالیکه ساعت $\frac{1}{4}$ ۱۱ را اعلام
میکند) خوبه بری خرید ، برای نهار هیچی نداریم .
زن بیللو بردار .

آمد ه (عصبی) تو این شرایط نمیشه کار کرد . او نوقت تعجب
میکنی که چرا پیشرفت نمیکنم . دست آخر بازم بمن
سرگرفت میز نمی . نمیتونم کار کنم ، نمیتونم کار کنم .
نمیتونم کار کنم . من شرایط طبیعی و لازم رو برای
کار فکری ندارم .

مادلن تا حالا فکرت کجا داشت پرواز میکرد ؟ ذوق کار
کرد نت لحظه آخر گل میکنه .

آمد ه درست نیست ...

مادلن منم نمیتونم میزمو ول کنم . می بینی که نمیتونم ریسک
کنم ، بیرون نم کنم . یه راه نون در آوردن دیگه اختراع
کن . خیال میکنی خوشم می آد ؟ ۱۰۰% قصد داری از

گشنگی بمیریم بر ام علی السویه است .

آمده
مادلن
برای منم علی السویه است. یه همچی زندگی .
با اشتهائی که توداری عزیز دلم. همچو قر میز نی که
دلت ضعف میره . صبح تا شوم خوراکی میخوای ...
(صدای زنگ تلفن) میشنوی؟ (جواب به تلفن) بله خانم، بله
(به آمده) زنبیلو وردار و بدرو . دیگه چیزی تو بازار
گیر نمی آری.

(آمده بطرف در سمت چپ میرود . دستش را
روی دستگیره در میگذارد . مادلن در پشت میز
متوجه میشود)

مادلن
آمده
مادلن
باز میری تو اطاقدش دنبال چی؟
زنبل ... زنبیل ... خودت گفتی زنبیلو وردارم .
او نجا نیست ... هیچ وقت نمیدونی چی کجاست (صدای
تلفن) او ... یه لحظه گوشی . (به آمده) فیروزه ...
جاش او نجاست. سعی کن یادت فره (به تلفن) خط آزاد
نیست .

آمده
مادلن
آمده
مادلن
(خم شده زنبیل رامی بیند) آره ، آره ... طنا بش کو ؟
توشه (به تلفن) بله ، خانم ، چشم . منمونم . اعلامیه رو
براتون میخونم ... اختیار دارین .

آمده
مادلن
آمده
مادلن
(زنبیل را برداشته بلند میشود) آهان . ایناهاش .
(به تلفن) « و آگنهای ۱۰ تن به بالا » میتو نین یادداشت
بردارین ؟ بسیار خوب ، چشم خانم . آهسته میخونم .
با کمال میل ... عجله نفرمائین من عجله ندارم .

آمده
آهسته بطرف پنجره عقب صحنه با زنبیلی که به
دسته اش طنابی آویزان است پیش میرود . ساعت

$\frac{3}{4}$ را اعلان میکند) طناب خیلی بلند نیست . . .

خوشبختانه ما طبقه اول زندگی می‌کنیم.	مادلن
(به تلفن) «عبور و آگنهای ۱۰ تن به بالا ... بله ۱۰ تن ... از روی خط آهن اکیداً ممنوع است ...» (آمده کمی کر کره‌ها را بالا میزند و در حالیکه طناب را در دست دارد. زنبیل را رد می‌کند) آمده چکار می‌کنی؟ مارو هی بینن .	آمده
(سرش را بطرف مادلن بر می‌گرداند) بالاخره باید يه جوری زنبیلو رد کنم.	آمده
(به تلفن) نه ... با شوهرم صحبت می‌کردم ، معذرت می‌خوام ... (به آمده) سوسيس نخر... بهت نمی‌سازه .	مادلن
(به تلفن) « عبور اکیداً ممنوع است از ساعت ۱۲ الی ۹ بامداد ...»	آمده
(به مادلن) پس چی بخرم؟	آمده
(به آمده) هرچی دلت می‌خواهد ... (به تلفن) مگر با داشتن اجازه نامه‌کتبی ...	مادلن
(خطاب به کسی که احتمالاً پائین کوچه ایستاده است) لطفاً يه چارک آلو زرد ... يخورده پنیر بی نمک ...	آمده
(به تلفن) مگر با داشتن اجازه نامه‌کتبی از طرف وزارت بهداری ...	مادلن
(همان بازی) دو جعبه سوخاری، ۲ گاسه ماست...	آمده
(به تلفن) ... که می‌توان با درخواست‌کتبی از شهر بازی تقاضا کرد...	مادلن
(همان بازی) دو سیر نمک کوپیده ...	آمده
(همان بازی) به امضای رئیس شهر بازی ...	مادلن
(همان بازی) تموم شد ... متشکرم ... ول کنین.	آمده
(زنبل را بالا می‌کشد)	
(همان بازی) الو ... بله خانوم همینه ... نخیر ...	مادلن

اشکالی نداره ... لطف دارین .

(آمده زنبیل را بالا میکشد ، کرکرهها را
میبندد و محتوى زنبیل را کنار کتابچهها
روی میز خالی میکند . ساعت ظهر را اع۷۶)
میکند)

مادلن ظهره (گوشی را زمین میگذارد) آخشن ...
(کلاهش را برداشته بطرف آمده پیش میرود)

آمده کارت تموم شد ؟

مادلن بالاخره ... دیگه طاقت ندارم . این پنیر بی نمکودوست
ندارم . تره فرنگی رو یادت رفته .

آمده نگفتنی بخرم (با سربه در سمت چپ اشاره میکند)
ببینم ، مادلن خیال میکنی مارو بخشیده ؟

مادلن (پشت میز می نشیند ، رو بروی در سمت چپ ، در
حالیکه آمده که هنوز ایستاده است ، بطرف همین در
چرخیده است) نمیدونم .

آمده نمیشه فهمید .

(حرکتی بطرف در سمت چپ میکند)

مادلن بشین و بخور . منتظر چی هستی ؟

آمده (کنار مادلن رو بروی جمعیت مینشیند) شاید مارو
بخشیده باشه . من یقین دارم (سکوت مرگبار . هردو
آلو زرد میخورند) آگه مطمئن بودیم مارو بخشیده .
(سکوتی دیگر)

مادلن آگه بخشیده بود ، دیگه قد نمیکشید . حالا که مرتب
قد میکشه ... حتماً اعتراضاتی داره . هنوز از ما
دلخوره . مردهها خیلی کینه‌ای هستن . زندهها زود
فراموش میکنن .

آمد	معلومه ، ټموم زندگی رو در پیش دارن ... شاید به بدنی بقیه نباشه. در زمان خودش بدنی نبوده...
مادلن	خیال میکنی . همه مثل همن . دارم میگم هی بزرگ میشه . هی قارچ سبز میکنه . این بدنی نیست؟
آمد	شاید عمدی نمیکنه . طفلا کم کم بزرگ میشه . بگوی نگی.
مادلن	هر روز یخورد، هر روز یخورد، کم کم زیاد میشه...
آمد	میتونم برم ببینم؟ شاید متوقف شده .
مادلن	دوست ندارم سر خدا حرفش زده بشه.
آمد	عصبانی نشو مادلن...
مادلن	میخوام با خیال راحت غذا بخورم . اقلا میخوام سر سفره خیالیم راحت باشه . با اندازه کافی تموم روز و دردسر دارم . ادعای زیادی که نیست ... امیدوارم ادعای زیادی نداشته باشم...
آمد	نه مادلن، چشم مادلن.
	(درسکوت غذا میخوردند)
مادلن	چقدر اینجا گرمه . خفه شدم...
آمد	من گرم نیست.
مادلن	درو بازگن یه خورد هوا بیاد.
آمد	کدوم در؟
مادلن	(در سمت چپ را نشان میدهد) اینو. در راه رو روکه نمیخوای بازکنی.
آمد	باز تو ناراحت میشی .
مادلن	گفتم واسه نگاه کردنش نیست . خیلی گرمم . واسه اینکه یخورد هوا بیاد .

آمدہ	بیین مادلن عاقلانه نیست.
مادلن	خواهش میکنم اطاعت کن .
آمدہ	چشم ... ولی معهذا موافق نیستم ... (بلند میشود در را باز مبکند و بطرف میز بر میگردد) هوا خنک تر میشه . میدوںی . پنجره های اطاوش بسته است (مادلن از جای خودش از لای درنگاه میکند . غذا نمیخورد) دیگه گشنهات نیست ؟ (مادلن جواب نمیدهد) دیگه گشنهات نیست ؟
مادلن	ولم کن ، ولم کن بذار نفس بکشم ... (نگاه هر دونفر متوجه دراست . سکوت کوتاه) من چه گناهی کردم که باید انقدر بد بخت باشم ... انقدر عذاب بکشم ...
آمدہ	منم همین وضع دارم ، میدوںی ...
مادلن	فرق میکنه ، تو کمتر درد میکشی ، کمتر حساسی .
آمدہ	عجب ...
مادلن	نمیخوام با این حرف بہت تو هیبن بکنم . سرزنشت نمیکنم . خوشابحالت .
آمدہ	خوش بحال من ؟
مادلن	مسلمه . دست کم تو چیز مینویسی ، فکر تو میتوانی به چیز دیگه مشغول کنی ، باکتابات ، با ادبیات ... خود تو یه کم از این دلشوره راحت میکنی ، در صورتیکه من سرگرمی ندارم ... فقط کار اداره و کارخونه .
آمدہ	طفلک مادلن .
مادلن	(عصبی) لازم نکرده دلت بحال من بسوژه ...
مادلن	(سکوت کوتاه . هر دو بطرف اطاق نگاه مینکنند)
آمدہ	انگار نفس میکشه (سکوت کوتاه) چه قیافه گویائی دارد . (سکوت) انگار حرف مارو میشنفه .

آمدنه	مادلن	ماکه غیبتشو نمیکنیم.
آمدنه	مادلن	(سکوت) خوشگله.
آمدنه	مادلن	خوشگل بود. پیر شده.
آمدنه	مادلن	هنوزم خوشگله.. (سکوت) هنوز ازهون دلخوره؟
آمدنه	مادلن	هنوزم دلخوره؟ (سکوت کوتاه) تو بهترین اطاقمون
آمدنه	مادلن	بهش جا دادیم. تو اطاق خواب عروسیمون . . .
آمدنه	مادلن	(میخواهد دست مادلن را بگیرد ولی او دستش را میکشد)
آمدنه	مادلن	یا الله بخور. آخ ... من خیلی سردم ...
آمدنه	مادلن	میخوای درشو بیندم؟
آمدنه	مادلن	(بدون توجه) برو شامو بیار.
آمدنه	مادلن	(آهسته بلند میشود ، لحظه‌ای نگاه میکند . توی اطاق می‌ایستد و بگوشة دیگر اطاق می‌رود که شال مادلن را بیاورد و میگوید) انگار مارو نگاه میکنه.
آمدنه	مادلن	باز یادت رفته پلکهاشو بیندی . می‌بینی حواست نیست. همیشه من باید بفکر باشم ، همیشه . همیشه .
آمدنه	مادلن	خیلی خوب ... اول برم شانتو بیارم ، تو سردته ...
آمدنه	مادلن	اول برو پلکهاشو بیند .
آمدنه	مادلن	(آمده بطرف اطاق سمت چپ می‌رود. صدای پائی از توی پله‌ها بگوش میرسد، صدای سرفه)
آمدنه	مادلن	(یکقدمی درسمت چپ توقف میکند) صدا او مدد. یه نفر داره می‌آد.
آمدنه	مادلن	کی میخوای باشه . یکی از همسایه‌ها برگشته ۱۵ ساله درو روکسی باز نگردید . از تمومدنیا بریدیم.
آمدنه	مادلن	یه مرتبه کافیه (از تو پله‌ها صدا بگوش میرسد)

گوش کن . (اسم بوچینیونی غیر واضح بگوش میرسد)
اسم ما را صدا زدن .

مادلن (که کم کم نگران شده است) **هدیون** میگی (در حالی
که باز هم کلمه « بوچینیونی » بگوش میرسد حتی کمی
 واضح تر . مادلن بلند میشود) **وای خدا جونم** . . .
(به آمده) بہت چی میگفتمن .

(هر دو دستپاچه گوش میدهند و کلمات زیر را
میشنوند)

صدای (از توپلهها) آپارتمان آقای بوچینیونی لطفاً ؟
پستچی
صدای (از توپلهها) رو برو . حتماً خونه هستن . هر گز
در بان بیرون نمیرن .

(صدای دری که بسته میشود)

مادلن (خطاب به آمده) نگفتم و اسه ماست . . . وای خدا !
وای خدا !

آمده (دستپاچه) دستپاچه نشیم . . .
(از سمت راست صدای در زدن بگوش میرسد)
مادلن (در سمت چپ را نشان میدهد) د این درو بیند
دیگه .

(آمده با عجله در سمت چپ را می بیند . در
حالیکه مادلن هم به در رسیده و پشت به آن سحر
شده و مبهوت ایستاده است . صدای مجدد از
در سمت راست)

مادلن (دست بر روی قلب دارد) برو ببین چه خبره . . .
(آمده تردید میکند) برو ببین چه خبره ، فایده نداره
درو باز نکنیم ، بدتر میشه ، راحت میشه درواز جا کند .

(آمده بطرف درست راست حرکت میکند . در حالیکه از توپلهها صدا بگوش میرسد)
صدای محکمتر در بز نین، همیشه خونه هستن.
در بان

(صدای درزدن متناوب بگوش میرسد)
مادلن (پیچ پیچ کنان بدون اینکه تکان بخورد) برو باز کن ...
(آمده میخواهد در را باز کند) نهنه باز نکن ! ..
آمده (خطاب به مادلن) فایده نداره . راحت میشه درو از جا کند.

مادلن اقلا نگاه کن کیه .
آمده (به مادلن) هیس ...

(سپس با احتیاط خم میشود از توی سوراخ کلیدنگاه میکند در حالیکه از توی راه پلهها صدا می آید)

صدای محکمتر در بز نین حتماً نمیشنفند .
در بان

(از این صدا ناگهان آمده و مادلن وحشتزده از جا می پرند)

مادلن (طپش قلب پیدا میکند) وای خدا جون ! وای خدا جون ! کی ممکنه باشه ؟ ما آشنا ما شنا نداریم ...
آمده (بلند میشود و خطاب به مادلن) پستچیه .

پستچی (از یرون) آقای بوچینیو نی ! آقای بوچینیو نی !
مادلن (با وحشت) پستچی . غیر ممکنه . اشتباه میکنی . تو . تو . امان از دست تو و این رفیق مفیقای قدیمیت ...
آمده (درحالیکه وحشتزده با دستهای باز ، گوئی از در ورودی اطاق سمت چپ دفاع میکند) باز کردم آقا . باز کردم آقا ، چرا که باز نکنم (در را باز کرده

پستچی وارد میشود) می بینین آقا؟ من درو باز کردم
د بفرمایین تو . من چیزی ندارم مخفی کنم . چیزی
تو خونه نداریم قایم کنیم .

مادلن (تقریباً آویزان به درسمتچپ) ما چیزی نداریم مخفی
کنیم ، آقا . چیزی تو خونه نداریم قایم کنیم .

آمده منو زنم آقا داشتیم میگفتیم « چرا درو باز نکنیم؟ »
پستچی (انگار نه انگار) طبیعیه آقا .

مادلن (به آمده بدون اینکه از جایش تکان بخورد) چرا
میگه طبیعیه ؟ (به پستچی) چرا میگین طبیعیه آقا ؟

پستچی (همانطور بی تفاوت) یه نامه دارین ...
آمده غیر ممکنه آقا ،

مادلن کی میتونه برآمون نامه بنویسه آقا ؟ داشتم به شوهرم
میگفتم « شما راست راسی پستچی هستین » ؟

آمده (به مادلن) معلومه مادلن به کجاها فکر میکنی ؟

مادلن (به پستچی) پس شما نمیتوانین برآمون نامه داشته
باشین . خیال کردین ما کی هستیم که برآمون نامه
بنویسن ؟ .

پستچی چرا قربون . بنام شما آقای آمده بوچینیونی یه نامه
هست .

مادلن بله این اسم ماست (کمی از دور شده که بلا فاصله
پس از متوجه شدن به آنجا بر میگردد) چیزی نیست .
چیزی نیست . کسی تو این اطاق نیست آقا .

آمده (نامه را از پستچی میگیرد) بله ، درسته ، عجیبه ، مال
ماست . آمده بوچینیونی .

مادلن وحشتناکه .

(پستچی میخواهد برود در حالیکه آمده را
بررسی میکند)

آمده آقای پستچی . اشتباهه ، می بینین ، اشتباهه .

پستچی شما آقای آمدہ بوچینیونی نیستین ؟

آمدہ من یکی که تو تموم شهر پاریس آمدہ بوچینیونی نیستم . نصف پاریسی ها همین اسمو دارن .

(کاغذ را به پستچی برمی گرداند . صدای

چرق و چروقی سر سام آور از اطاق سمت چپ

بگوش میرسد . مادلن وحشتزده جلوی جیغ

خود را میگیرد و برای رفع و رجوع کردن

میزند زیر خنده)

پستچی اما اینجا نوشته آقای آمدہ بوچینیونی . کوچه ژنرال

شماره ۳۹

آمدہ فقط یه کوچه ژنرال شماره ۴۵ نیست . فقط یه کوچه

ژنرال که نیست . انقدر ... (وحشتزده به زمین کنار

پایه میز خیره میشود و با انگشت به مادلن میخکوب

شده چیزی را نشان میدهد) ... مادلن بازم یه دونه دیگه !

ژنرال مثل قارچ سبز میشه ...

پستچی (بی تفاوت) شما قارچ اطاقی کشت میکنین ؟

آمدہ (فوری بپستچی) حتماً اشتباه شده . . . من آمدہ

بوچینیونی نیستم بلکه آم . . . ۵ . . . ۵ بوچینیونی

هستم و خونه ام کوچه ژنرال ۳۹ نیست ، بلکه کوچه

ژنرال شماره ۳۹ . . . ببینین « آ » رو روی پاکت چه

جوری نوشته آی بی کلاه در حالیکه اسم من با آی

با کلاه نوشته میشه . . .

مادلن می بینین اشتباهه .

پستچی (نامه را بررسی میکند) درسته ، آقا . حق با شماست .

آمدہ (به پستچی) هیچکی مارو نمیشناسه آقا . هیچکی

براهون نامه نمینویسه آقا ، باور کنین .

پستچی معذرت میخوام امضاء بفرمائین .
(کتابچه را ارائه میکند)

مادلن شما نمیتوانید از ما امضاء بگیرین ، ما آدمای محترمی هستیم.

پستچی اشگالی نداره خانوم ، اختیاریه . معذرت میخوام .
با اجازه ... با اجازه ...

(میخواهد برود)

مادلن متأسفیم که نمیتوانیم یه گیلاس مشروب تعارفتون کنیم
تو خونه مشروب نداریم شوهرم مشروب خور نیست
آقا .

آمده (به پستچی) حقیقته آقا . لب به مشروب نمیز نم ،
بهم نمیسازه .

مادلن خیلی متأسفم .

پستچی اختیار دارین . تو پاریس رسم نیست . تو شهرستان
رسمه .

(میرود . آمده باعجله در را برای او بازمیکند)

آمده خدا حافظ (در را می بندد خم شده یک لحظه از
سوراخ در نگاه میکند و با خوشحالی بلند میشود)
الهی شکر ... برای ما نبود . خیال میکنی بهش
برخورد ؟

مادلن (بطرف وسط صحنه آمده شکوه کنان) هیچ وقت
هیچکس بر امون نامه نمینویسه هیچکس ... هیچکس ...
هیچکس . ما دوست نداریم . از همه دنیا بریدیم ...
از همه ... از همه ... از همه . نمیتوانیم ازشون
پذیرائی کنیم ...

آمده (دنبال قارچ میگردد و روی زمین همه جا را نگاه
میکند) من یه دقیقه پیش دیدم .

مادلن	(اطاق را نشان داده حرفش را تمام میکند) با این که اینچاست ...
آمده	(زانو میزند بعد بلند میشود و قارچی در دست دارد) بیا بیا اینم قارچ
مادلن	اینم دومیش تو اطاق نهار خوری . نذارش رومیز د گثیفه ، میدونی که سمیه (سکوت مختصر) گوش کن ، امروز استثنائی من اجازه میدم یه لیوان شراب بخوری ، خیلی حالت خرا به (ناگهان یک صدای چرق چروق وحشتناک از اطاق سمت چپ) واخدا من میترسم .
آمده	او نه مادلن فترس . (یک صدای مهیب شکستن شیشه که از همان اطاق سمت چپ می آید . آمده و مادلن میدونند)
مادلن	خشگت نزنه برو ببین چه خبره .
آمده	باز چه خبر شده (هردو به اطاق سمت چپ رفته در را کاملا باز میگذارند) شیشه هارو شکسته ... سرش از پنجره زده بیرون .
مادلن	(از توى اطاق) حالا داره از هر طرف بزرگ میشه . سرشو بیار تو .
آمده	(از توى اطاق) همین کارو دارم میکنم .
مادلن	(از پشت در ، در آستانه در ظاهر میشود) زود باش (صدای خفه) نذار سرش بخوره زمین . چقدر بی عرضه ای .
آمده	(از توى اطاق) سخته .
مادلن	بلندش کن ، سرشو بذار زو بالش . یادت نره چشماشو بیندی .
آمده	(از توى اطاق) نمیتو نم ، جاش کمه .
مادلن	(از آستانه در) دو لاش کن دیگه . دو لاش کن . کاری

فداره . (صدای نفس نفس زدن آمده بگوش میرسد)	
اینجوری نه اه . (مادلن دو مرتبه داخل اطاق سمت چپ میشود و صدایش می‌آید) بخش دست من	مادلن
(آمده از پشت ، در آستانه در ظاهر میشود)	
(از داخل اطاق) اینجوری . باید هر کاری رو بهت یاد بدم ؟	آمده
(از جای خودش) هر چی از دستم برآومد کردم ... توهمیشه ناراضی هستی ... همسایه‌ها پشت پنجره ایستادن ؟	مادلن
(از اطاق) نه ... د بیا کمک کن . منو دست تنها نزار ، همیشه کارای سخت تو میریزه سرمن یکی .	آمده
(دو مرتبه داخل اطاق سمت چپ میشود . در را کاملا بازمیگذارد صدایش می‌آید) آخه خودت ...	مادلن
(بلندتر از توی اطاق) محکمتر بکش . (سرو صدای تلاش آنها بگوش میرسد و ناگهان یک صدای بلند خفه) مواظب باش ، مواظب باش (باز سرو صدا) گرگره هارو خوب بینند . پنجره بدون شیشه حالا سرما میشه .	آمده
(مادلن و آمده ظاهر میشوند)	مادلن
تموم شد .	آمده
دیدی همه کارا درست میشه ؟	مادلن
(قصد میکند در سمت چپ را بینند و بعد پشیمان میشود) چشماشو بیند باز یادت رفت ؟	آمده
(آمده میخواهد بطرف اطاق برود)	مادلن
حتماً همسایه‌ها شنیدن .	آمده
(می‌ایستد) شایدم نشنیده باشن (سکوت مختصر) عکس العملی نشون نمیدن ... هر چند این وقت روز ...	مادلن

مادلن	حتماً سر و صدا روش نیبدن . کفر که نیستن .
آمدہ	همه شون نه . معلومه . اما این وقت روز . بازم تکرار میکنم ...
مادلن	چی میتوانیم جواب بدیم ؟
آمدہ	میگیم پستچی بود .
مادلن	(پشت به جمعیت کرده بطرف پنجره وسط وعقب صحنه) کار پستچیه . پست . . . چی (به آمدہ) باور شون میشه ؟
آمدہ	مدتیه پستچی رفته .
مادلن	نور علی نور (بلند بطرف درعقب صحنه) کار پستچیه .
آمدہ	پست . . . چی .
مادلن	کار پستچی . پستچی .
و آمدہ	
	(متوقف میشوند و انعکاس صدا تکرار میشود)
انعکاس	انعکاس پستچی . پست . . . چی . پست . . . چی . پست . . . چی .
صدا	
آمدو	(هر دو با هم رو به جمعیت) می بینین ، انعکاس صدا
مادلن	خودش تکرار میکنه .
مادلن	شاید انعکاس صدا نباشه .
آمدہ	بهر حال این خودش مدرکه . دلیل تبرئه است . . .
	بشنیم .
مادلن	(در حالیکه می نشینند) زندگی خیلی سخت شده . از کجا
	باز شیشه بیارم .
	(ناگهان از اطاق سمت چپ ضربه شدیدی به
	دیوار می خورد . آمدہ که قصد نشستن دارد ناگهان
	بلند شده خیره خیره به اتفاق مادلن به دیوار
	نگاه میکنند)

آمده	مادلن (فریاد میکشد) وای ... آمدن (دستپاچه) آروم بگیر ، آروم بگیر . (درسمت چپ از جا کنده میشود)
آمده	مادلن (که نزدیک است غش کند ایستاده فریاد میکشد) وای خدا .
آمده	(بعد آمده و مادلن با چشمان از حدقه در آمده به دوپای عظیمی که از لای در در حدود ۴۰ الی ۵۰ سانتی‌متر داخل اطاق میشود نگاه میکنند)
آمده	مادلن می بینی ؟ (این کلمات باید با وحشت زیادی گفته شود . ولی در ضمن تلاش زیادی برای خونسردماندن باید بچشم بخورد وضعیت باید بیشتر حالت دلخوری داشته باشد تا عجیب و غریب . بنا بر این بازی هنر پیشه‌ها باید طبیعی جلوه کند)
آمده	مادلن می بیننم (عجله کرده بطرف پاها میدود و آنها را با احتیاط بلند کرده روی صندلی یا چهارپایه‌ای قرار میدهد) خیلی حرfe .
آمده	مادلن باز چه خوابی برآمون دیده ؟ چی میخواهد ؟
آمده	مادلن روز بروز تندتر بزرگ میشه
آمده	مادلن د یه کاری بکن
آمده	مادلن (متأسف و مأیوس) کاری نمیشه گرد . دیگه نمیشه کاری گرد . متأسفانه تصاعد هندسی دارد .
آمده	مادلن تصاعد هندسی ؟
آمده	آمده (با همان لحن) بله بله ... مرض غیر قابل علاج

مادلن	مردها . چطور این هر ضو تو خونه ما گرفت.
آمدہ	(از کوره درمیرود) تکلیف ما چی میشه ؟ خدا تکلیف ما چی میشه ؟ بہت چی میگفتم . حلاسم درست بود . تاش میز نم ...
مادلن	تا زدی .
آمدہ	لولهاش میکنم ...
مادلن	مانع بزرگ شدنش نمیشه . از هر طرف رشد میکنه . کجا بذاریمش ؟ چکارش کنیم ؟ تکلیف من چیه ؟ (صورتش را بین دو دست گرفته گریه میکند)
آمدہ	مادلن ، جانم ، خونسرد باش .
مادلن	نمیتونم ، کلافه شدم ، دیگه تحمل ندارم . . .
آمدہ	(میخواهد اورا تسکین بدهد) هر کسی گرفتاری داره مادلن .
مادلن	این زندگی نیست . نه . نه . دیگه قابل تحمل نیست .
آمدہ	(همان بازی) بیا ، مثلا ، بابا ، نه نه خودم .
مادلن	(اشکریزان حرفش را قطع میکند) با تمام قارچاش رخنه میکنه اینجا . دو تاشو حالا پیدا کردی . خودش علامته . باید می فهمیدم ...
آمدہ	(صدای چرق چروق از اطاق مجاور می آید)
مادلن	(همان بازی) ازما بد بخت ترم وجود داره ؟
آمدہ	(باهق حق گریه ، اشک ، یاس) تو متوجه نیستی که این انسانی نیست ، انسانی نیست ، واقعاً انسانی نیست (روی صندلی می افتد سرش را بین دو دست گرفته زار زار گریه میکند و گاهگاهی تکرار میکند) انسانی نیست . نه . . . انسانی نیست . انسانی . انسانی . . . انسانی .
آمدہ	(در اینمدت بیچاره و مبهوت با دستهای افتاده ایستاده

است و گاهی مادلن را نگاه میکند. میخواهد بطرفش
رفته آرامش کند. بعد منصرف میشود گاهی مرد را
تماشا کرده عرق پیشانی اش را پاک میکند و با خودش
میگوید) پس نمایشنامه های من چی میشه . دیگه
نمیتونم او نارو بنویسم . پدرهون در اوmd .
(پیش روی مجدد . پاها تا حدود ۳۰ سانتیمتر

دیگر مادلن را از جا میپارند)

مادلن بازم (دوم تبه صورتش را بین دو دست گرفته زار
زار گریه میکند) ... انسانی نیست... انسانی نیست...
آمد़ه دیگه نمیتونم ... این هوا غیر قابل تنفس شده .
مادلن (باهمان حال ادامه میدهد) ... انسانی نیست ...
انسانی نیست (واضafe میکند) این تنها آرزوت
بود که بهانه پیدا کنی که دیگه اصلا کار نکنی .
(وناگهان خشک ادامه میدهد) نه ... انسانی نیست ...
(صدای زنگ تلفن ، خورده شده سعی میکند
بلند شود . ساعت ۱ بعد از ظهر را اعلان میکند)

مادلن قوز بالا قوز . باید برم سرگار . وقتی شه . نمیتونم
(معهذا سعی میکند کلاه بر سر گذارد و بطرف میز
استاندارد برود میگوید) بله ، رفتم . رفتم .
آمد़ه نرو...**مادلن** ، اقلام روز نرو خیلی خسته‌ای ، استراحت
کن ...

مادلن مجبورم ، از کجا نون بیاریم ؟ یه دینار نداریم ...
(صدای تلفن بیش از پیش مکرر) هر طور شده باید ...
(بطرف استاندارد) او مدم ، بله او مدم ... (به آمد़ه)
هردم که خبر ندارن ... فقط بلدن استسما رتون گنن ،
شیره تو نو بکشن ... فکر نمی کنی دیگه طاقت تموم

شد ... تموم شده ؟

(صدای زنگ پشت سرهم)

آمده ماکه هنوز ذخیره داریم. ماکارونی، خردل ، سرمه...
مادلن (بکلی از پا در آمده) دردی رو دوا نمیکنه ... به
جهنم . طاقتمن تموم شده . . . دیگه نمیتونم . . .
(بطرف میز استاندارد تلفن میرود، کلاهش را که کج
گذاشته بود برداشته با خشونت پرت میکند) جواب
نمیدم. طاقتمن تموم شده ... (ناگهان صدای زنگ
تلفن قطع میشود). از قوهام بیشتره ...

(روی صندلی میافتد کلاه اتفاقی کف اطاق
افتاده است . مادلن سرش را دو باره در دست
گرفته حق حق گریه میکند)

آمده (اورا نگاه میکند ، بیچاره و مایوس ، بی خیال کلاه
را از زمین بر میدارد. وسط اطاق هاج و واج می ایستد .
بانگاهی خالی در حالیکه از اطاق مجاور صدای چرق
چرق مهیب می آید. نوک پا، نوک پا بطرف مبل خودش پیش
میرود و در آن می افتد. خم میشود و خیلی خسته میگوید)
اصلا نمیتونم بفهمم چطور کار ما باینجا کشید. خیلی
ظالمانه است ... در یه همچین موردی ... از کی آدم
کمک بخواه ...

پرده ۵۹م

(همان دکور . در شروع پرده ساعت دیواری ساعت ۳ را اعلان میکند . در ضمن در نیمه قسمت راست صحنه مبلهای را که بخاطر رشد مرده در اطاق مجاور دچار کمبود جا شده است چیده‌اند از جمله نیمکنی را در کنار در سمت راست قرار داده‌اند . یک مبل اضافی ، یک پاتختی ، یک میز توالیت ، یک آئینه ، یک گنجه و مبلهای گوناگون یک اطاق خواب . انبوهی مبل درهم که جلوی در سمت راست قرار گرفته است . سمت چپ صحنه بکلی از مبل خالی شده است . دو سه عدد چهار پایه با فاصله‌های کم باقیمانده است که روی آنها پاهای مرده را قرار داده‌اند که تقریباً نصف بیشتر سمت چپ صحنه را پر کرده است . در همین قسمت چپ

کنار دیوارها تعداد بیشماری قارچ غول پیکر
قرار دارد. گاه و بیگاهی در نتیجه تکانهایی
که مادلن و آمده را از جا می‌پراند پاهای
بطرف راست صحنه پیشروی می‌کند. پس از هر
تکان و دراز شدن پاهای مرده، آمده چون
محکومی فاصله را اندازه می‌گیرد.

موقعیکه پرده بالا می‌رود، مادلن و آمده در
سمت راست صحنه قراردارند و تقریباً در پشت
مبلها بچشم نمی‌آیند. مدتی صحنه بی‌حرف
بازی می‌شود. در اولین تکان پاهای مرده به
سمت راست پیشروی می‌کند. و سر آنها از ترس
از پشت مبلها بیرون آمده دو مرتبه ناپدید می‌شود.
آمده خارج می‌شود.)

مادلن (دریک جست کوتاه) جلوی چشم آدم بزرگ می‌شه.
آمده (با گچ روی کف زمین، کنار چهار پایه‌ای که
پاهای مرده بر روی آن قرار دارد خط می‌کشدو سپس
بادقت فاصله بین خط فعلی و خط قبلی را اندازه می‌گیرد)
در عرض ۲۰ دقیقه ۱۲ سانتیمتر بزرگ شده، حالا
تندترم می‌شه... ای داد بیداد. (لحظه‌ای به
هیکل قارچهای عظیم روی صحنه خیره می‌شود)
اینام مرتب رشد می‌کنن اگه سمی نبودن او نارو
می‌خوردم و یا می‌فرمختیم. من اصلاً بی‌عرضه‌ام، از
هیچی نمی‌تونم استفاده کنم.
مادلن (که از پشت مبلها ظاهر می‌شود، سرش را جلوی آئینه
شانه می‌کند) خیلی وقتی بیهوده می‌گم...
آمده (آه می‌کشد) راست می‌گی مادلن حق با توئه. هر کی

بود بهتر استفاده میکرد . من تو زندگی خلع سلام . وصله ناحورم ... برای زندگی توانین قرن ساخته نشدم .

مادلن باید زودتر یادیر تر بدنیا می اوهدی .

(سکوت ، دستها به پشت سر آمده تو فکر کمی خمیده به این طرف و آنطرف صحنه حرکت میکندو بعد می ایستد)

آمده اقلا اگه روحیه بهتری داشتم از خستگیه . در حالیکه کار مهمی انجام نمیدم ... (میخواهد بطرف راست صحنه کنار نیمکت برود که ناگهان پاهایش به پای مرده گیر میکند) او ببخشین ... (با ملاحظه پاهای را سر جایش میگذارد ، بطرف مادلن مینگرد که بداند آیا متوجه شده است یانه ، و چون مادلن را مشغول شانه زدن می بیند خیاش کمی جمع شده ادامه میدهد . سپس ناگهان از حرکت می ایستد . قصدی دارد . نگاهی دیگر بسوی مادلن و بعد بسوی در سمت چپ انداخته تصمیمی میگیرد . نوک پا نوک پا بطرف در سمت چپ رفته ناگهان در آستانه در)

مادلن (کاملا ظاهر شده بوسط صحنه می آید) آمده کجا میری ؟ (آمده متوقف میشود) نمیشنوی ؟ گفتم کجا میری ؟

آمده هیچ جا بابا . هیچ جا . کجا دارم برم . ?
مادلن منم باهات میام .

آمده یکقدم بدون تو نمیتونم وردارم . من آزادم .
مادلن (عصبی) هر کار دلت میخواهد بکن جانم . یا الله .

یا الله. اگه میخوای همیشه تنها باشی ... کاش اقلا	
نفعی هم برات داشت که هرچی دولت میخواود بکنی.	
(بر میگردد) باشه ، نمیرم ، خوب شد ، راضی شدی؟	آمد
(شانه هایش را بالا می اندازد) چه سک عنق. چه مرد	آمد
بد اخلاقی. آدم با تو باید حوصله داشته باشه ...	آمد
کاش اقلا یه هنری داشتی . می بینی که کارمون به کجا	آمد
کشیده . به کجا منو رسوندی ...	آمد
سر کوفت. مرتب سر کوفت بزن . هرچه باید بشه شده	آمد
پشمونی فایده نداره.	آمد
گفتنش آسونه . آدم راحت میتوانه از سر تقصیر	آمد
خودش بگذره .	آمد
صددرصد که تقصیر من نیست .	آمد
پس یکبارگی بتو تقصیر منه .	آمد
(میخواهد بطرف اطاق سمت چپ برود)	آمد
کجا میری؟	آمد
نمیتونم اینجوری ولش کنم . باید ریششو بتراشم .	آمد
تو که زحمتشو نمیکشی .	آمد
نمیخواود نمیخواود (مادلن نمیرود . پاهای مرده	آمد
جلو می آید)	آمد
داره بزرگ میشه . داره بزرگ میشه ؟ (آمده بطرف	آمد
نیمکت میرود) چکار میکنی ؟ بازم که چشماشو نبستی.	آمد
چطور ممکنه آدم اقدر گیج باشه .	آمد
اقدر خسته ام .	آمد
(روی نیمکت می افتد)	
مثل هر وقت که بخوای کار کنی. بالاخره شر شواز سرم	آمد
میکنی یانه ؟ اگه خسته ای قرص تقویت بخور. قرص	آمد
اعصاب بخور.	آمد

آمده	دیگه روم اثری نداره. بیشتر خسته‌ام میکنه.
مادلن	حالا موقعش نیست.
آمده	دیگه نیرو ندارم . ناندارم . اراده ندارم .
مادلن	حالا موقعش نیست که نداشته باشی . درست در لحظه حساس نیروت از بین میره . عوض بشو نیستی عزیز دلیم . بالاخره شرشو میکنی یانه ؟
آمده	درست میشه . میگم درست میشه . . . من مطمئنم ... غیر ممکنه درست نشه ...
مادلن	خیال کردی ؟ (تغییر لحن و ناگهان) دیسون-گی محضه . چطور میخوای درست بشه ... حتماً باید یه کاری گرد . گوش کن . اگه شرشو نکنی طلاق میگیرم .
آمده	حالا موقعش نیست . ذمیتو نم تنها ئی بزرگش کنم .
مادلن	پس توفکر هستی که شرشو بکنی آره یا نه ؟ ... جواب بد
آمده	تو فکرم مادلن . جدی توفکرم .
مادلن	تو فکری . از کی تا حالا توفکری . اگه تصمیم تغییری هر لحظه ممکنه همسایه‌ها ببینن . تازه دیگه جام و اسه نگهداشتنش نخواهیم داشت ...
آمده	همسایه‌ها برآشون علی‌السویه است ...
مادلن	خیال کردی ؟ بیا ، گوش کن .
(صدای دربان و سپس صدای یک مرد از توپله‌ها)	
صدای	تو این خونه چیزای عجیبی میگذره ...
دربان	
صدای	مردمان غریبی هستن .
مرد	
مادلن	شنیدی ؟ دفعه‌اولی نیست که این اظهار نظر ارومیشنو . . .
آمده	مردم برآ خودشون حرف میز نن . حرفای هوانی که بجائی نمیرسه ...

مادلن	تا وقتیکه مثل توب بترگه . همه چیز بر ملا شه . با انگشت نشونمونهیدن باز آگه فقط نشوندادن بود... خوب منکه دارم میگم شرشو میکنم . بهت قوم میدم.
مادلن	آمدہ کی؟ کی؟ کی؟ فردا فردا ...
مادلن	قولهای تورو میشناسم «فرداهای» تورو . . . از زمانیکه گفتی فردا یه عمر گذشته ... فردا نه، امروز .
مادلن	باید تصمیم بگیری . فهمیدی؟
آمدہ	چشم . امروز شرشو برات میکنم ، خوب شد ؟
مادلن	کاش حقیقت داشت (سکوت مختصر) منظورت اینه که شرشو برآمون میکنی . بخارط آرامش خودت .
آمدہ	آگه فقط پای من درمیون بود برآم تفاوتی نداشت...
مادلن	خوب کجا میزاریش ؟ انقدر اینجا کوچکه . ما که تو قصر ورسای زندگی نمیکنیم . ما که تالارهای تو در تو نداریم که یه قطار درسته تو شبره ... اگر مدارشیم باز تو ش جا نمیگرفت .
آمدہ	من فقط یه جای کوچک میخوام . یه کنجی که تو ش زندگی کنم ...
مادلن	تو اسم اینو گذاشتی «زندگی»؟
آمدہ	بابا یه دقیقه ولیم کن... همه اش تقدیره ...
مادلن	مرد اصلاح نشدنی... اقلا سعی کن او نچه در آینده برآمون باقی مو نده حفظ کنی (با خودش) مردم چی میگن . مردم چی میگن .
آمدہ	نمیذاری یه دقیقه نفس بکشم ... منم عذاب میکشم . منم خودمودیگه نمیشناسم . انوقت بر میگردی میگی من عوض نشدم .

مادلن	<p>بازم تکرار میکنم تقصیر توئه . انقدر تکرار میکنم تا توکلهات بره .</p> <p>(آهسته) نه فقط تقصیر من نیست .</p>
آمده	<p>چرا . چرا . (آمده تسلیم شاندهایش را بالامی اندازد .</p> <p>بدون اینکه جواب بدهد ، فقط لبهاش را تکان میدهد و گوئی با لب یک « نه » بچگانهای که بگوش نمیرسد میگوید) باید بموقع فوتش رو خبر میدادی ،</p> <p>یا اینکه خود تو از شرنعش زودتر خلاص میکردي وقتی هنوز آسمون بود . نمیگی که تنبل نیستی شل و بی نظم نیستی ...</p>
آمده	<p>از خستگی داغون شدم . از خستگی داغون شدم .</p>
مادلن	<p>(ادامه میدهد) هیچوقت نمیدونی وسائلستو کجا میداری . بیشتر وقتتو صرف پیدا کردن او نا میکنی تو جعبهها میگردی . من او نارو زیر تختخواب گیر میارم ، اینور و او نور . هی یه کارو شروع میکنی و هیچوقت تمومش نمیگی نقشه هاتو ول میکنی . همه چیز و ول میکنی . اگه من نبودم که نون در بیارم با این عایدات کمی که دارم . که حalam بکل از بین رفته .</p>
آمده	<p>(آمده از پا در آمده روی نیمکت میافتد ، با چهرهای پراز خستگی و درد تحمل میکند و حرف نمیزند)</p>
مادلن	<p>(پس از کمی سکوت) ۱۵ سالو بهدردادی ، ۱۵ سال دیگه نمیشه بمردم قبولندکه خبری نبوده ... همه اش نتیجه بیابتکاری توئه ... (تکان ناگهانی مرده . آمده بز حمت بلند ، میشود . اتوماتیکی میروند فاصله جدید را اندازه بگیرد و پس از گچ کشیدن برگشته</p>

دو مرتبه در میبل خود فرود می‌رود . در حالیکه مادلن
که توقف کوچکی کرده است دو باره با نطق خود
ادامه میدهد) شاید اقلاً لازم باشد به کلام فتری خبر
بدهیم، اگه نمیخوای کار دیگه‌ای انجام بدی...

آمدہ	برامون گرفتاری درست میشے ...
مادلن	کاش اقلاً بشه ثابت کرد ۱۵ ساله مرد... بعد از ۱۵ سال شامل مرور زمان میشے ..
آمدہ	بعد از ۱۳ سال
مادلن	می بینی ، حتی بعد از ۱۳ سال، چه برسه بـ ۱۵۴ ... اگه بموقع فوتشو خبرداده بودی حالا شامل مرور زمان میشیدیم... آسوده و راحت بودیم از همسایه‌ها نمیترسیدیم... خونه شادتر بود مثل زندانی هازندگی نمی‌کردیم مثل محکومین ... (مرده را نشان میدهد) بخاطر اون هیچ کارمون به تمر نمی‌رسه...
آمدہ	من هرگز موفق نمیشم بتو منطقو حالی کنم مادلن . او نوقت مدتی بود زندان بودیم یا سرمهون زیر گیو تین رفته بود . اگه درست روز مرگ این اعترافو کرده بودیم پای مرور زمان اصلاً به بیرون کشیده نمیشد ...
مادلن	معلومه حق با من نیست . هرگز حقوق بمن نمیدی . در حالیکه ... بله بازم من از همه خرتدم ؟ اینو میخوای بنگی ؟
آمدہ	من نگفتم تو خری . گفتم منطق سرت نمیشه خیلی باهم توفیر داره.
مادلن	توهم ... با این ریزه کاریات ...
آمدہ	ما حرف همو نمیفهمیم.
مادلن	من خوب فهمیدم . تورو هم خوب فهمیدم ... خیلی وقته .

مادلن	در ضمن اگه من تو رو میشناسم پهلوی رئیس کلانتری هم نمیری . در ضمن دیگه فایده ای نداره ... هیچکس حرفت تو باور نمیکنه ۱۵ سال بعد از قتل که دیگه نمیشه گفت یه آن خون جاوای چشمت تو گرفته و نفهمیده او نوکشته . وقتی آدم ۱۵ سال صبر کنه حتماً نقشه قبلی داشته ...
آمدہ	د نشد مادلن ...
مادلن	باز میخوای بگی منطق سرم نمیشه .
آمدہ	همچی حرفي نزدم .
مادلن	پس چی میخوای بگی ؟
آمدہ	مو ندم معطل که چی به رئیس کلانتری بگم ... حالا که مردم پیشده خیلی بمنظار پیرمی آدمگه نه . شاید بتونم . بگم پدرمه که دیروز کشتمش .
مادلن	شايد ، راست میگی ...
مادلن	دیگه راه قانونی نداری ... فقط راه قاچاق برات مو ندم ... باید بزور خودت یه کاری بکنی ... هر چه زودتر .
آمدہ	(آهسته بلند میشود از مردم پرهیز میکند دور اطاق کنار دیوار گشته میزند) راستی مادلن خوب فکر شو بکنی ، راستش شاید ...
مادلن	باز چیه ، باز تردید داری نه ؟ نمیخوای کار بکنی .
آمدہ	چرا ، یه چیز دیگه میخواستم بگم .
مادلن	چه چیز دیگه ؟ چه چیز روش نیست .
آمدہ	واقعاً من او نوکشتم ؟
مادلن	پس من کشتم . یه زن بیچاره ؟
آمدہ	نه نه حتماً نه .
مادلن	خوب پس ؟

آمد	واقعاً اون مرد زن پسند و ... هن کشتم ؟ بنظرم ، اه چه حافظه شرم آوری، بنظر مرد زن پسند رفته بود... موقع قتل ...
مادر	خودت قبول کردی که تو کشتیش ، میگفتی یاد ته. مگه نه؟ شاید اشتباه کرده باشم. شاید عوضی خیال کردم . هن همه چیز و قاطی میکنم . خوابو با حقیقت ، خاطرا تو با تصورات ... اصلاً نمی فهمم دیگه چی به چیه .
مادر	اگه اون مرد زن پسند نیست پس کیه؟ شاید بچه شیر خوره است .
مادر	بچه شیر خوره ؟ یه روز یه همسایه بدهست ما یه بچه شیر خوره سپرد.
مادر	یادت نیست ؟ خیلی سانه دیگه نیومده دنباش... احمقانه است . چرا بچه شیر خوره مرد باشه؟ اگرم مرد باشه چرا گذاشتیم تو خونه ما بزرگ بشه؟ شاید از ندانم کاری تو باشه . کجا کشتیش؟... قاتل! بچه کشن! ممکنه. نمیدونم . شاید زیادی و نک و نک میکرد . من حوصله جیغ وداد بچه رو ندارم... لابد نمیگذاشت کارکنم ، نمایشناهه امو بنویسم . صدای و نک و نک چند ساعت متواتی . لابد کلافه ام کرده بود ... و در نتیجه یک خشم آنی... یک حرکت بیقاعده ... یه خورده خشن ... میدونی ، بچه شیر خوره رو میشه مثل یک مگس کشت...
مادر	چه این پیر مرد مرد ، مرد شیرین سخن باشه یا بچه شیر خوره، تو این وضعیت تغییری پیدا نمیشه . باید فکر چاره بود.
آمد	مسلمه . مسلمه ... (پس از لحظه ای سکوت طولانی ، نورانی از شروع یک خوشحالی) راستی چرا از

مرک طبیعی خودش نمرده باشه ؟ چرا میخوای
حتماً من او نوکشته باشم ؟ بچه شیر خوره مثل برک گل
میمونه . زندگیش به یه مو بنده .

مادلن بچه شیر خوره نبود . حافظه من مطمئن تر از حافظه
توئه . مرد شیرین سخن بود .

آمدہ مرد شیرین سخن... شیرین سخن... وارد میشه، مشروب
میخوره ، زیادی میخوره ... یه زن خوشگل میبینه،
یه زن هوس انگیز و ... فشار خونش بالا میره... ممکنه
سکته کرده باشه ... خوب دیگه...

مادلن پس تقصیر منه ؟ اینو میخوای بگی... قرار برا این بود
که تقصیر من نباشه...
معذرت میخوام .

مادلن اولا یه جوان بیست ساله رگهای نرم و سالمی داره و
از این بابت نمیمیره، خون غلیظ یه مرتبه پیرو که
نداره ...

(با ادای غلیظ «مرتبه پیرو» مادلن به آمدہ
نگاههای معنی داری میاندازد ولی او بروی
خودش نمی آورد)

آمدہ خوب فکرشو بکنم، میکنم نکنه کس دیگری باشه ...
مادلن کی؟ داری باز دنبال چی میگردی ؟

آمدہ میدونی ... رفته بودم مسافت ، شکار ... یه زن افتاد
تو آب ... فریاد میزد «کمک» با علم باینکه شنا بلد
نبودم و در ضمن ماهی به قلابم گیر کرده بود از جام
تکون نخوردم ، گذاشتمن غرق بشه ... در این صورت
 فقط میتوونن بمن اتهام بزن که به شخص ثالث در معرض
خطر کمک نکردم ... گناهش کمتره ...

مادلن حضور جسد رو تو خونه ما چطوری توجیه میکنی ؟
آمدہ دیگه... اینو نمیدونم ... شاید آورده نش خونه ما، که

مادلن	تنفس مصنوعی بدم... شاید خودش او مده ... گیج الله . یادت رفته جسد زن نیست، جسد مرد ؟! اینرو راستمیگی یادم نبود .
مادلن	بهر حال ما مجرم شناخته میشیم ، دست کم مجرم جسد دزدی .
آمدہ	آین راسته ... بلہ ... درسته (چند لحظہ سکوت . دنبال فکرش را گرفته اینور و انور اطاق قدم میزند به قارچی برخورده آنرا له کرده یا میکندو از جا میپرد) معذرت . (مادلن متوجه میشود)
مادلن	(فریاد میزند) مواطن قارچهای من باش . ۱ ، الان همهشو خراب میکنی .
آمدہ	دستی نکردم .
مادلن	قارچهای بیچاره من . حالا که زدی سرویس منوشکستی ، حالا که برای نشون دادن بی عرضگیات دیگه بشقاب ندازیم ...
آمدہ	بی عرضگی رو که نمیشه نشونداد .
مادلن	چرا با قارچهای من نشون میدی .
آمدہ	قارچ که قحط نیست . همینطوری جلوی چشم آدم سبز میشه و بزرگ میشه .
مادلن	راجع به سرویس منم میگفتی قحط نیست ... ولی حالا یه دونه بشقاب ندارم .
آمدہ	بشقاب که سبز نمیشه .
مادلن	نخیر ولی پول بالاش میره ...
آمدہ	در صورتیکه قارچ جوانه میز نه و سبز میشه ... لااقل تا موقعیکه این اینجا باشه ... (جسد را نشان میدهد)
مادلن	هی دنبال بھانہ بگرد که همینجا بھونی ...

آمد ۵ د نه . د نه ...

- (ناگهان طی چند ضربه پاهای مرد پیش روی
کرده، بطرف درست راست میرود . باس و صدا)
- مادلن (از وحشت جیغی میزند) وای آمد ۵ میبینی، میبینی،
د پس منتظر چی هستی، (آمد ۵ میخواهد فاصله
جدید را با گچ خط بکشد که در نتیجه ضربه های مجدد
و پیشروی مرد پشیمان شده گچ را بزمین انداخته
شانها را بالا می اندازد)
- مادلن (دستهایش را بهم میمالد) د منتظر چی هستی . چه
امیدی داری . تصمیم بگیر . تصمیم بگیر .
- آمد ۵ باید ، می بینیم... باید، میبینم. کار ساده ای نیست .
- مادلن عزیز جون یه کاری بکن ...
- آمد ۵ چی گفتی ؟
- مادلن (دو باره عصبانی) فقط گفتم « یه کاری بکن » چون
حتماً باید یه کاری کرد ، فقط همینو گفتم ... گفتم
چون وظیفه توئه .
- آمد ۵ الان که نمیتو نم. باید شب بشه . امشب میکنم. قول میدم
بالآخره راحت میشم.
- آمد ۵ بالآخره خوشبخت میشی .
- مادلن خوشبخت... خوشبخت ... انگار وقت از دست رفته رو
میشه جبران کرد. تدموم این سالای بهدر رفته، وزن مرد
سنگینه ... همینطورم میمونه .
- آمد ۵ بهر جهت یه دلخوشی کوچک گه هست ...
- مادلن شاید پیری آرومتری داشته باشیم. همین .
- آمد ۵ اگه بخوای میتو نیم همین الان بلندش کنیم ...
- مادلن برای هر دو من خطرداره . نباید کسی تورو بینه .

صبر کنیم شب بشه خوب چکار کنیم ... از خیلی وقت
پیش باید ته و مشد بود... بالاخره مجبوریم تا شب صبر
کنیم ۱۵ سال صبر کردیم ، حالا چند ساعت کمتر یا
بیشتر ... حیف که من عادت کردم هی صبر کنم، صبر کنم،
صبر کنم... زندگی من شده صبر و دست تنهایی.

مال منم همینطور. آمد

زندگی من اینه ... میشد در باره اش رمان نوشت . تو
که تو فکرش نیستی از زندگی من رمان بنویسی .
لیاقت اینو که دارم، تواصلاً بفکر من نیستی . مادلن

(با خجالت) سعی میکنم ، باشه ، بعداً ... آمد
(پیشروی خفیف مرک ، بعداز این لحظه مرک
بدون سرو صدا بطرف در سمت راست پیشروی
میکند)

اگه به تصاعد هندسیش ادامه بده تا شب تو خونه
جا میگیره ؟ مادلن
واله ، باید امیدوار بود. آمد

(بانگاه فاصله پاهای مرده را تا دیوار اندازه
میگیرد)

(با خستگی) حساب من خوب نیست. خوب حالا ببینم... آمد
آدم باید با تو همیشه بلا تکلیف باشه . مادلن
بنشینیم ، یه خورده جون بگیریم. صبر کنیم . چاره
نداریم . کاردیگری نمیتوونم بگنیم . بشین مادلن ... آمد
باید دلمون رو خوش کنیم.

(مادلن و آمد می نشینند . آمد در مبلش
فرو میرود مادلن عصبی روی صندلی می نشیند .
سکوت، سپس مادلن مبله هارا برداشته بادلو اپسی

شروع به بافتمن میکند و گاهی به آمده
مینگرد و گاهی به عقر بهای ساعت خیره میشود
از توی سالن باید مرتب عقر بها همگام با حرکت
پاهای مرده بچشم بخورد. نوری که از پنجره
میتابد اول رنگ نور روز و بعد غروب آفتاب و
بعد نیمه تاریک و در پایان پرده، نور مهتاب به
خود میگیرد سایه گرد عظیم ماه در پایان پرده
از پشت پنجره پیدا میشود)

مادلن (دومرتبه به آمده و ساعت نگاه میکند . سکوت .

می باشد ، بازنگاهی بسوی آمده پریشان که با چشمهای
نیمه باز رو بروی جمیعت نشسته است می اندازد .
میخواهد دهانش را برای گفتن چیزی باز کند منصرف
میشود، ساعت زنگ میزند. او دو باره به آمده نگاه
کرده بالاخره میگوید) آمده .

آمده
(با چشمان بسته) بلله؟ بذار یخورده جون بگیریم ...
مادلن
باید بشینی سرکارت ... تا شب بشه سرت مشغول میشه ...
نمايشنامه اتو بنویس ... نباید فرصت باین خوبی رو
از دست داد .

آمده
من خسته ام ... خیلی خسته ...
مادلن
سعی کن آمده . برای خوبی خودت میگم .
آمده
(همان حالت) جون ندارم ، حال ندارم ... نمیتونم ...
نمیتونم ... نمیتونم ... راست میگم ... حالا نه ...
مادلن تو که تاشبکاری نداری ...

(سکوت ، آمده سعی میکند بلند شود . کمی
بلند شده دو مرتبه توی صندلی خودش می افتد ،
سکوت مر گبار پیش روی غیر محسوس مرده و

	عقر بههای ساعت ، آهسته حرکت میکند)	
آمده	(با همان حال) تا شب خیلی مو نده ... دلهم شور میز نه ...	مادلن
	(نرمنتر) خونسرد باش آمده ، شجاع باش . باید ترسو کنار بذاری تسلط داشته باش .	
آمده	(همان بازی) سعی میکنم بخودم تسلط پیدا کنم .	مادلن
	واجبه .	
	(سکوت)	
آمده	(همان حالت) باید زور زیادی بزنم تا ببرمش ... مشگل میشه ...	مادلن
	سعی کن فراموش کنی . فعل افکرشو نکن ... بعداً میبینی ... نیروی ذخیره شده اتو هدر نده ، یا الله بنویس ...	
آمده	(همان حالت) فراموش ... وقتی فقط فکرت اینه ، فکرت اینه که وقت بگذره ... از همین حالا قلبم میز نه ...	مادلن
	سختیش یه دقیقه است ... منم هستم بهت کمک میکنم ...	
آمده	(همان حالت) سختیش . سختیش نصیب منه .	مادلن
	نوبتی هم باشه نوبت توئه .	
آمده	خطرشم و اسهمنه .	مادلن
مادلن	برای من و تو هردو خطر داره .	
آمده	(همان حالت) فشار جسمی چی ...	مادلن
	خوب تو مردی .	
آمده	(همان حالت) من هیچ وقت ورزشکار نبودم . هیچ وقت شاگرد نبودم ... هیچ کاری از دستم بر نمی آد . من تن پرورم . روشن فکرم ...	مادلن
مادلن	تعلیم و تربیت کامل نبود ... نباید از جسمت غافل میموندی ...	

آمد	(باهمان حالت) متوجه شدم... دیر... خیلی دیر... ولی کسی فکرشو میکرد ... که من باید ...
مادلن	آدم باید برای هر حادثه‌ای در زندگی آماده باشه... (همان حالت) درسته، پدر و مادرم دوراندیش نبودن... حالا معنی نداره آدم تقصیر و گردن کسی بندازه ...
مادلن	(عصبی تر) ولی وقتی لازم نیست آگاه و بیگانه نیروت گل میکنه . چطور تونستی او نو بکشی . . . کاش او نموقع زورت نمیرسید ولی حالا میرسید .
آمد	(همان حالت) اولا درست معلوم نیست که او نو کشته باشم . من کاملاً یقین ندارم.
مادلن	باز شروع شد.
آمد	(همان حالت) منکه بهت گفتم.
مادلن	دیو نه هستنی یا خود تو زدی به دیو و نگی؟ باشه حرفی ندارم. حالا که نمیشه عذری برای این قضیه تراشید... قبول میکنیم که شاید من کشته باشم...
الحمد لله	
آمد	(باهمان حالت) در هر صورت تو یه لحظه خشم و غضب اگه آدم زورش برسه و قوه داشته باشه یه آدمو بکشه کار مهمی نکرده . . . خود بخود انجام میشه ... هر کسی میتوانه ... من از زور ورزی طویل المدت خوف میکنم... یعنی از عهد دام بر می آد؟... کار بد نی، فکر کار بد نی ، کار بد نی حساب شده ، انتظار آدمو از پا میندازه (آه میکشد) انجامش میدم حالا که باید... حالا که باید. حالا که باید .
مادلن	پس کاری نداره... سعی کن فکر شونکنی. آرامش پیدا

میکنی . انتگار نه انتگار ... امروز مثُل روزای دیگه است . بدھستولی بدتر نیست ... نمایشناهه او بنویس . برای همسایه‌هام بهانه خوبی پیدا میشه . بهیچوجه نباید خیال ورشون داره ...

آمد ۵ (همان حالت) همسایه‌هاکه تکرانی ندارن . فکر ما نیستن . گوش‌گن ... دیگه صداشون نمی‌آد .

مادلن خیات جمع همینجا هستن . او نجا تو خونه هاشون گوشاشونو چسبو ندن به دیوار یا به کف زمین ، یا اینکه پشت پنجره‌ها گوش وايسادن . . . یا اینکه ساكت ، وايسادن ، تو اطاق در بون جمع شدن .

آمد ۵ (همان حالت) لفتش میدی ... من او نارو از تو بهتر میشناسم . وقتی ساكت میشن من بیشتر ازشون میترسم . بدجنسی مردم . گنجکاوی بیرحمشون ... زاغ سیاه مارو چوب میزن ، چوب میزن . تمام روز کارشون اینه . تو مگه حس‌ششم نداری ؟ حس نمیکنی چقدر سکوت‌شون سنگینی میکنه ؟ همینکه به کوچکترین چیزی بی‌برن ، این سکوت مشکوکی که اعتماد تورو جلب‌کرده مثل توپ میترکه ... من باز وقتی حرف میزن ترجیح میدم . وقتی با صدای بلند اظهار نظرهای بی‌معنی میکنن که آدم بشنوه ... یا وقتی یادداشتهای کثیف میدارن زیر درمون .

یا وقتی دیوارو سوراخ میکنن که از تو ش سیم رد کنن ... میدونی مثل روز پیش ... هر چه باشه اینو من ترجیح میدم . اقلا آدم میدونه باچی طرفه ولی من به این سکوت لجوچانشون عادت نمیکنم ... باید احتیاط کرد .

آمد ۵ (همان حالت) امروز ... امشب سر ساعت قتل ...

جلو تو نه ... مثل يه دزد ... کاش موقعش شده بود ...
ديگه راحت شده بودم...کاش زمان زودتر ميگذشت،
زودتر ميگذشت (سکوت) باید آدم خودشو یه جوري
سرگرم کنه .

(سکوت)

مادلن (ناگهان) د کار بکن ديگه . چند بار بهت تذکر بدم؟
حاليت نيسست كه باید صورت ظاهر و حفظ کرد؟ انتشار
اصلاً اتفاقی نيفتاده ...

آمد़ه (همان حالت بزم) مثل روزای ديگه . مثل روزای
ديگه ...

مادلن منم دستم بکار نمیره ... ولی مثل هميشه دارم می باfirm.
آمد़ه (همان حالت) سعی میکنم. باید دست بکار شم ، باید
دست بکارشم او نم چه کاري ... (با تحفیر فراوان)
نویسنده . . . (سکوت کوتاه) ترجیح میدم تا نصف
شب بخوابم . بهر حال ديگه نمیتونم ... خواب از
سرم پریده ... (سکوت کوتاه با همان حالت) کوههای
تاریک افقو محاصره گرد ... ابرای تیره زمینو در
برگرفته . دود و بخار (باز در همان حالت با چشمانی
نیمه باز برای چند لحظه چشمانش را باز میکند و با
چشمان و چهره‌ای کاملاً خسته در همان حالت یعنی
در مبلی فرو رفته رو در روی جمعیت میماند) آ ... صا ...
ویر ... به چی شبیه هستن . به چی . به چی . به چی ...
(در حالیکه در کنج خودش به باقتن مشغول
است. دو بازیگر دو شخصیت از عقب صحنه وارد
و یا ظاهر میشوند و در طول صحنه بعدی در جای

خود میچرخند. آنها بطور خیلی واضح به مادلن و آمده شباهت دارند. صدای آنها کاملاً تقليید صدای آمده و مادلن است. در پایان صحنه صداها خیلی زیر میشود، بخصوص صدای مادلن شماره ۲، ناگهان، غیر انسانی، غیر واقعی شده به جیغ پرنده زخمی شده‌ای شباهت پیدا میکند. پس از ظهور این دو شخصیت مادلن به باقتن ادامه میدهد و آمده در مبل خودش یا روی نیمکت مینشیند و بجز در موقع شرکت در ماجرا و پایان صحنه همانند مادلن به آنچه روی صحنه میگذرد کاملاً بیتفاوت است. باید از دادن حالت شبح آسود، به آمده ۲ و مادلن ۲ اجتناب ورزید و بهمین خاطر باید از نور کبود پرهیز نمود. مادلن ۲ و آمده ۲ را در وضعی غیر طبیعی، طبیعی جلو داد همانند مادلن و آمده. بنابر مقتضیات میزان سن و در صورت موجود نبودن بازیگرانی کاملاً شبیه مادلن و آمده، میتوان صحنه را بطریق زیر بازی کرد:

صحنه در اطراف آمده تاریک شده فقط چهره بی حرکت اوروشن میماند. مادلن غیب شمیزند. موزیک. سور روشنتر میشود و حالت جشن بخود میگیرد. آمده تازه داماد است. از کشو دستکش سفید و کلاه و کرات، گل و غیره بیرون آورده میپوشد. مادلن روی بالکن در مقابل

جمعیت در لباس عروس ظاهر میشود. موزیک .
آمده خیلی جوان بطرف او پیش میرود. اگر از
این امکان دومی استفاده شود بالطبع به بازیگران
مجدد احتیاجی نخواهد بود و در این صورت
مکالمات بین دو پرانتز حذف میشود .)

آمدن ۲۵ مادلن. مادلن،
مادلن ۲ نیا جلو، بمن دست فزن. ناراحتهم میکنی. ناراحتهم میکنی.
ناراحتهم میکنی . دردم می آری . چی میخوا...ی .
کجا میری؟ کجا میری؟ کجا میری؟

آمدن ۲۵ مادلن ...
مادلن ۲ (بین ناله وجیغ) آ...خ. آ...خ. آ...خ.
آمدن ۲۵ مادلن. بلندشو ، پرده هارو بکش ، طلوع بهاره ...
بلندشو... آفتاب تو اطاق پهن شده ... نور فتح ...
گرمای ملایم ...

مادلن ۲ شب، باران، گل... سرما... من میلرزم ... تاریک ...
تاریک ... تاریک ... کور . تو حقیقت تو زیبا جلوه
میدی. نمیبینی که زیبا جلوه میدی.

آمدن ۲۵ حقیقت مارو زیبا جلوه میده.
مادلن ۲ خدا یا. دیوونه است. دیوونه است. شوهرم دیوونه است.
آمدن ۲۵ نگاه کن ... نگاه کن... بخاطرات ، به زمان حال ، به
آنده... به اطراف خودت.

مادلن ۲ من چیزی نمیبینم . تاریکه ... چیزی نیست ... من
چیزی نمیبینم ... توکوری.
آمدن ۲۵ چرا، من میبینم. میبینم...
مادلن ۲ نه نه ... نه ...
آمدن ۲۵ دره سرسبز ، پراز گل زنبق ...

مادلن ۲ پر از قارچ ... پر از قارچ ... قارچ... قارچ...

آمدن ۳ دره سرسبز... آهنگ والس. دست در دست میرقصیم.

مادلن ۲ دره تاریک، مرطوب ، لجن زار، فرومیریم . خفه
میشیم... کمک، خفه شدم کمک...

آمدن ۴ من مست آوازم ... لا.لی.لا.لی.لا.ل.ا.لا.

مادلن ۴ با این صدای خارجت آواز نخون. پرده گوشم پاره شد.

آمدن ۴ لا.لی.لا.لی.لا.ل.ا.لا ...

مادلن ۴ (جیغ میزند) جیغ نزن. جیغ نزن... چه صدای نکره‌ای
داره. گوشم پاره شد . دردم او مد. دل و جگر مسور اخ
شد. مردم آزار... مردم آزار

آمدن ۵ مادلن عزیزم ...

مادلن ۵ آمده بینوا ...

آمدن ۵ مادلن او نوقتنا آواز میخوندی.

مادلن ۵ از بیکاری آهنگای روزو، مسلمًا از بیکاری.

آمدن ۵ بر قصیم... والس... انفجار شادی... نور لجام گسیخته...
عشق دیونه... خوشبختی بی حساب... انفجار شادی...
انفجار. شادی انفجار.

مادلن ۶ نزین ... نزین ... باطوم، مسلسل ... نزین ، من
میترسم ...

آمدن ۶ مردم هم دیگرو در آغوش کشیدن .

مادلن ۶ منو نکشید ... رحم کنین. تمدا میکنم... او نو نکشین.

او نو نکشین ... به بچه‌ها رحم کنین...

آمدن ۶ خوشبختی ...

مادلن ۶ جنون. جنون. جنون.

آمدن ۶ از دریاچه آرام عبور میکنیم. قایق ما تخت روانی از

گله. مثل گهواره ... موج مارو با خودش میبره ...
ما سرخوردیم.

مادلن ۲ (باجین وحشت) سرخوردم ... یه قایق؟ کدوم قایق؟
بگو ببینم از کدوم قایق حرف میزنی؟ به کدوم قایق
فکر میکنی؟ کجا میبینی؟ هاها. هاها. هاها!
قایق تو لجن، تو شنز ارگویر، همکنه؟

آمدن ۳ کلیساها سفید ... ناقوسها ... کلیساها کبوتران
هستن.

مادلن ۳ ناقوسها؟ من چیزی نمیشنوم. تو گری. من چیزی
نمیشنوم، تو گری ...

آمدن ۴ صدای بچه ... صدای چشم. صدای بهار.

مادلن ۴ نه. نه. قورباغه، مارومور.

آمدن ۵ صدای ریزش برف روی گوه.

مادلن ۵ جنگل لزج، شب زندانی ... جنگل جهنمی ... ولم
کنین، ولم کنین. آخر.

آمدن ۶ افق نفس میکشه ... نور فتح ...

مادلن ۶ کجا؟ کجا؟ هو هو! هو هو! پراز گر گه...

آمدن ۷ هو هو! هو هو! صبح کنه نمیشه ... روشنائی
زنده ... تاریکی تمومه ... تموم.

مادلن ۸ من تو تاریکی فرم میرم. ظلمت ضخیم... که باکارد
باید انو درید ... من نمیخوام. من نمیخوام ... من
میترسم. آخر.

آمدن ۹ مادلن.

مادلن ۱۰ کی باعث رشد این برگای سخت و شاخه‌های خشک
و ایاض درختا میشه؟ تو باعث میشه بد بخت. بد بخد...ت.

آمدن ۱۱ مادلن، دختر گوچولوی من ...

مادلن ۲ او نا به گونه‌ها و شونه‌های من تازیانه میز نن . این توئی بد بخت که به گونه‌های من تازیانه میز نی.

آمدن ۳ مانعی در پیش نیست . درختی نیست . خوب نگاه کن . نگاه کن . سنگای نرم مثل خزه ...

مادلن ۴ پاهامو میخراشن ... تیغهای گداخته ... شعله‌های تیز ، شعله‌های سرد ، به گوشت من تیغهای گداخته فرو میکنن ... آخ .

آمدن ۵ آگه میخواستی ... شیره نعمت بود ... پاهای بالدار ، رونهای بالدار ، شونهای بالدار ... قوه‌جاذبه از بین میرفت ... خبری از خستگی نبود .

مادلن ۶ همیشه شب . همیشه شب . تنها تودنیا ... آمدن ۷ ما در کنار دروازه‌های دنیائیم ...

مادلن ۸ (با صدای طوطی) اینـو ببین ، اینـو ببین . وجود نداره . همیشه ناراضی ، همیشه ناراضی .

آمدن ۹ دنیای هوائی ... آزادی ... قدرت شفافیت ... تعادل ... کمال سبکبار ... دنیا بی وزنه .

مادلن ۱۰ اینـو ببین . اینـو ببین !

آمدن ۱۱ با یه دست دنیا بلند میشه ...

مادلن ۱۲ همیشه ناراضی . همیشه ناراضی .

(آمدن « درمبل خودش » هوا سنگینه . دنیا غلیظه ... سانها کوتاهه ، لحظه‌ها بلنده)

مادلن ۱۳ سنک خلائه . دیوار خلائه ، هیچی نیست ... هیچی نیست ...

(آمدن « درمبل خودش » چقدر سنگینه . ولی چقدر بدبهم چسبیده ... پراز حفره است ... دیوارا میغلزن ،

توده‌های سربی درهم میریزن)

مادلن ۳ الان روسرمون خراب میشه... روسر من خراب شده...
وای... قارچای کثیف، بوی گندیده، همه چیزو
می‌پوسونه.

آمدن ۳ همه صدای انعکاس صدای ماست. بهمه چیز جواب
داده میشه... دستای هموگرفتیم. فضا، فاصله.

مادلن ۳ من بیوهام، من یتیهم. من فقیرم، مریضم. پیرم،
آمدن ۴ طلوعها پیروزیهاست... تموم خورشیدها بلندمیشن...

مادلن ۲ همیشه ناراضی، اینوبیین.

(آمدن « درمبل خودش » الان بکلی زهوارش درمیره.
بکلی. بکلی)

آمدن ۳ بخاطر بیار، بخاطر بیار. گنجشگها تو دسته‌امون
جونمیگرفتن، گلهای پژمرده نمیشن...

مادلن ۴ از خیالاتنه. از خیالاتنه. بهم بگو کجا؟. کفرمو در
می‌آری، کفرمو درمی‌آری... غیر ممکنه... غیر
ممکنه... همیشه غیر ممکنه... درست نیست.

آمدن ۴ تو خوشگلی، خوشگل خوشگلا.

مادلن ۵ خوشگل خوشگلا. اینوبیین. داره منو دست میندازه
به دماغ من میخنده مگه دماغ منو ندیدی؟

آمدن ۵ حافظه‌اتو پیداکن. حافظه‌اتو پیداکن... هر دوری
میتوونه نزدیک بشه هر بزرگ‌های میتوونه دوباره سبز
بشه هر جدائی نزدیکی بشه... هر از دست رفته‌ای دو
باره برگرد.

مادلن ۶ درست نیست. درست نیست. این حرفونز. قلبمو میشکنی.

آمدن ۶ ما همدیگرو دوست داریم. ما خوشبختیم. تو
خونه‌ای شیشه‌ای، خونه‌ای نور.

مادلن ۲ منظورش خونه آهنیه .

آمد ۲۵ خونه شیشه‌ای . خونه نور .

مادلن ۲ خونه آهنی . خونه شب .

آمد ۲۵ شیشه، نور، شیشه، نور .

مادلن ۲ آهن شب، شب .

آمد ۲۵ افسوس . آهن، شب ...

مادلن ۲ آخ ... آخ (گریه) ... آتش . سرما . آتش ... تو

وجودم میره احاطه‌ام میکنه، از داخل و خارج منو

میگیره . آتش گرفتم . کمک... آلیدوله... آلیدوله...

کمک... آلیدوله ...

(مادلن شماره ۲ فریاد زنان فرار میکند .

آمده شماره ۲ بدنالش میدود، «صبر کن ،

صبر کن» دو شخصیت غیشان میزند . مادلن

بسرعت بلندمیشود و خطاب به آمده می‌گوید: «

– در حالیکه از بازیگران دیگری استفاده

نشود مادلن فریاد زنان فرار میکند . آمده

تنها میماند – غمگین – آهسته بطرف میز خود

پیش میرود . دستکشها یش را در میآورد . کلاهش

را بر میدارد . تبدیل میشود به آمده پیش .. نور

شروع پرده ۲ مادلن از عقب صحنه ظاهر شده

در مبل خود می‌نشیند و شروع به باقتن میکند و

از همانجا حرف میزند)

آمده (با همان حالت) وقتیش ؟

مادلن (با همان حالت) نه هنوز وقتیش نیست .

آمده (با همان حالت) نزدیک وقتی ؟

مادلن	آمد़ه	(با همان حالت) بزحمت ... حوصله‌گن.
مادلن	آمد़ه	(به مادلن) مادلن، ای کوچوالوی دردکشیده (کویا بیارف مادلن میرود) میدونی مادلن . آگه ما راست راستی همدمیگرو دوست داشتیم آگه همه یگر و دوست داشتیم بقیه قضایا اصلاً اهمیتی نداشت (دستهایش را بهم گره میزند) بیا خمدمیگرو دوست داشته باشیم ، خواهش میکنم ! میدونی عشق حلال مشکلاته زندگی رو عوض میکنه . حر فمو باور میکنی . حر فمو میفهمی ؟
مادلن	آمد़ه	ولم کن .
مادلن	آمد़ه	(پیچ پیچ کذان) من مطمئنم ... عشق حلال مشکلاته .
مادلن	آمد़ه	چرند نگو . او ن عشق نیست که مارو از شرش خلاص میکنه . نفر تم بهمین قریب . مسئله عاطفه در میون نیست .
مادلن	آمد़ه	شرشو از سرت میکنم ...
مادلن	آمد़ه	این حرفا معنی نداره . داستان عشق چی چیه . چرندیات عشق نیست که آدمارو از گرفتاریهای زندگی راحت میکنه . (جسد را نشان میدهد) همه اش او نه . دنیا او نه ، نه دنیای ما .
مادلن	آمد़ه	(با همان حالت) شاید اینطور نباشد ...
مادلن	آمد़ه	قاطی همه چیز هست متوجه هستی ؟
مادلن	آمد़ه	(با همان حالت) شاید .
مادلن	آمد़ه	شک نداره (روی زمین سر میخورد) لیزه . همینطور تخم قارچ تو کف اطاق ریخته . عشق کف اطاقو پالک نمیکنه ... (نگاه بطرف درسمت چپ) دیگه نمیشه درو بست ، همه جارو گرفته . اقلاً ندار چشماش باز بمو نه ... هنوز پلکهاشو نبستی ؟ ...

آمده (با همان حالت) الان میرم...

(تکان نمیخورد. در ضمن فرصتی هم نیست .

زیرا در حالیکه صحنه تاریک شده است و ساعت ۸ بعد از ظهر را اعلان میکند. صدای موزیک هر موزی از اطاق مرده بگوش میرسد. آمده و مادلن ساکت شده گوش میدهد و بدون حرکت در قلب تاریکی که کم کم تبدیل به نور سبزی میشود که از اطاق مرده می آید. از ورای موزیک صدای مبهم همسایه ها بگوش میرسد که از دور می گویند: «شام حاضره» همچنین صدای زنگ خفیف از دور توی، پله ها سرو صدای پاهای سرو صدای ظرف و ظروف ، لیوان، وقت شام است کم کم این سرو صداها کم شده فقط صدای موزیک می آید.

در شروع موزیک آمده بلند میشود: مبلی را جا بجا میکند تا برای مرده که مرقب پیش روی میکند جا باز شود و بعد رفته کنار مادلن روی مبلی مینشیند و مدتی هر دو بدون آنکه از توی سالن تماشاجی آنها را ببینند از لا بلای اثاثه به موزیک مردموز مرده، گوش میدهند. برای رفت و آمد به این محل مادلن و آمده دچار ذحمت میشوند زیرا مرده مرقب پیش روی میکند و بقیه جاهای رانیز اشغال میکند. برای اینکه از لا بلای پاهای مرده و اثاثه رد بشوند مادلن و آمده

تقریباً باید بالا نس بزنند. موزیک باید مدت‌ها
نواخته شود در میزان انسن باید به نور سبز، شلوغی
اثانیه، خلوتی صحنه از بازیگر، و بعملت‌اینکه
آمده و مادلن بین اثاثه گم‌هستند اهمیت فوق العاده
داده شود. مدت زیادی صدای موزیک‌می‌آید.

پاهاي مرده پيشروي هيکنده و نور سبز بچشم

مختصر

آمد	امادلن
نیز با صدای خفه) آلت موسیقیه ...	(از شروع اولین نت موسیقی) این چهیه ؟ میشنوی ؟
آمد	امادلن
(باصدای خفه) دهنش بسته است...	نـه . سـاـکـتـشـوـ دـارـهـ آـواـزـ مـیـخـوـذـهـ .
آمد	امادلن
(نـیـزـ باـصـدـایـ خـفـهـ) حـتـمـاـ صـدـاـ اـزـ گـوـشـشـ بـیـرـ وـنـ مـیـزـ نـهـ .	گـوـشـشـ بـهـتـرـینـ آـلتـ مـوـسـيـقـيـهـ ...
آمد	امادلن
(صـدـایـ ضـرـبـهـاـیـ ساعـتـ بـهـ موـزـیـكـ اـضـافـهـ مـیـشـودـ)	پـسـ اـزـ چـنـدـ لـحـظـهـاـیـ صـدـاـهـاـیـ خـارـجـ مـرـبـوـطـ بـهـ
آمد	امادلن
(باـصـدـایـ خـفـهـ) اـزـ هـرـ طـرـفـیـ مـیـادـ .	شـرـوعـ صـحـنـهـ اـضـافـهـ مـیـشـودـ)
آمد	امادلن
(هـمـانـ باـزـیـ) اـمـواـجـ پـخـشـ مـیـشـهـ ... اـزـ قـدـرـ قـشـهـ ...	(هـمـانـ باـزـیـ) اـمـواـجـ پـخـشـ مـیـشـهـ ... اـزـ قـدـرـ قـشـهـ ...
آمد	امادلن
موـزـیـكـ بـهـ گـوـشـ مـیـرـسـدـ نـاـگـهـانـ صـحـنـهـ کـهـ کـامـلاـ	(آـمـدـهـ وـمـادـلـنـ سـاـکـتـ مـیـشـونـدـ . مـدـتـیـ قـطـ صـدـایـ
آمد	امادلن
تـارـیـکـ شـدـهـ اـسـتـ بـاـ نـورـ سـبـزـ خـوـشـایـنـدـیـ روـشـنـ	موـزـیـكـ بـهـ گـوـشـ مـیـرـسـدـ نـاـگـهـانـ صـحـنـهـ کـهـ کـامـلاـ
آمد	امادلن
مـیـشـودـ درـشـرـوعـ اـیـنـ نـورـ فـقـطـ قـسـمـتـ مـجاـورـ بـهـ	تـارـیـکـ شـدـهـ اـسـتـ بـاـ نـورـ سـبـزـ خـوـشـایـنـدـیـ روـشـنـ
آمد	امادلن
اطـاقـ مرـدـهـ رـاـ روـشـنـ مـیـکـنـدـ)	مـیـشـودـ درـشـرـوعـ اـیـنـ نـورـ فـقـطـ قـسـمـتـ مـجاـورـ بـهـ
آمد	امادلن
اوـنـ مـیـادـ .	اطـاقـ مرـدـهـ رـاـ روـشـنـ مـیـکـنـدـ)
آمد	امادلن
اوـنـ مـیـادـ .	اوـنـ مـیـادـ .

آمده (آهسته) چشماش نور میلدن . . . عینه دو تا
نور افکن... چه بهتر دیگه لازم نیست چرا غرشن کنیم...
نور او ن ملایمتوه .

(آمده آهسته بطرف کر کره پیش میرود)

آمده الان شام همسایه ها تموم میشه. میرن بخوابن.
مادلن (همانطور آهسته در حالیکه آمده رفته کنار او ساکت

میماند) خود مو نیم ، استعداد داره ...

(سکوت طولانی . موزیک طولانی . عقر بمهای ساعت در زمینه تاریک اطاق از نور مهتابی که از لا بلای کر کره ها میتا بد بچشم میخورند . ناگهان (بدون کوچکترین حرفی آمده و مادلن پس از آخرین نت موسیقی باهم بلند میشوند .)

مادلن باید گنجه رو جا بجا کنیم .

آمده وای . الان میرسه بدر .

مادلن دلت نمیخواهد خرا بش کنه .

(دستپاچه در سکوت خود آمده و مادلن مقداری حرکات بدون حرف انجام میدهد . در حالیکه عقر بمهای ساعت سرعت بیشتری به حرکات آنان میدهد . آمده و مادلن گنجه را در سکوت جا بجا میکنند . حرکات غیر متعادل دارند .

دستپاچه مبلهای دیگری را نیز جا بجا کرده بزحمت از لا بلای پاهای مرده این نظر فو آن نظر ف میرونند با تمام این دستپاچگی آمده میباشد آرامتر یا سنگینتر بنظر برسد . سپس مادلن با

یک کهنه کفشهای مردرا برق میاندازد. آمده
بادست گرد و خاکو شلوارمرده را میگیرد و
پاهای مردرا بهتر در روی نیمکت قرار میدهد.
مادلن کهنهای را که برای برق انداختن کفشهای
مرده برداشته بود دوباره در گنجه میگذارد.
پس از جابجا کردن گنجه در حالیکه مادلن به وول
خوردن خود ادامه میدهد، آمده پشت به جمعیت
با دستهای گره خورده به پشت، پاهای مردرا
ورانداز میکند و کم کم نگاهش را درجهت بدن
مرده حرکت میدهد و در آستانه در، باز نگاه
خود را متوقف ساخته سرش را تکان داده آه میکشد.
پس از لحظهای سکوت، مادلن بدون حرف به
آمده نگاه میکند. قیافه کتک خوردهای دارد.
دستهای خود را بطرف آمده دراز میکند و گوئی
میگوید: « هیبینی کارهون به کجا گشیده ۵ »
دو باره هر دو بازیگر روی صحنه به جنب و
جوش و وول خوردن میافتد منتها اینبار با
با دستهای خالی. این حرکات نامنظم و ساکت
ناگهان با صدای ضربهولناکی متوقف میشود.
صدای از پاهای مرده است که به در سمت راست
میخورد. حرکات بازیگران بطور واضح
آهسته و کند و سنگین و سخت میشود)

مادلن (همزمان با صدای ضربه) رسیده به در. وقتی . هنوزم
خسته‌ای ؟

آمده	فرصت دارم یخورده نفس تازه کنم ؟
مادلن	(ایستاده است بدون حرف رو بروی درسمت چپ)
آمده	کاش بجای وول خوردن یخورده استراحت میکردم.
مادلن	مدتی که دیگه استراحتم بر ام فایده‌ای نداره ... حتی
آمده	حتی خواب . موقع بیدار شدن از موقع خوابیدن
مادلن	خسته قرم ... من که او نوقتنا انقدر نیرو داشتم...شور و هیجان داشتم .
آمده	خيال میکنی جانم . شور و هیجان هرگز نداشتی.
مادلن	(با همان حال) آخچرا... این حرفو نزن. آهنگ با
آمده	دستم خوردم میکردم او نوقتنا یه سگاری رو رودست بلند میکردم. اما امروز یه پرم بر ام سنگینی میکنند.
مادلن	خوب انگار زان وال زانی که پیور شده
آمده	(ساعت ۱۲ وربع کم را اعلان می‌کند) راست راستی وقت شه ؟
مادلن	مسلمه . مسلمه ...
آمده	(سنگین ، درحالیکه مادلن اورا با نگاه دنبال میکند بطرف پنجره میرود) پس وقت شه.
مادلن	هنوز دوشه دقیقه فرصت داری.
آمده	(ازلای کر کره نگاه میکند) دیگه پیداشون نیست.
مادلن	نگاه نکن. می بیننت.
آمده	(به پاهای مرد نگاه میکند) پاهاش چسبیده به در.
مادلن	خدای کنه دیگه اینواز جا نکنه . به راه رو بازمیشه .
آمده	دخلمون میاد ... مبل ، مبل ، مواظب باش.
آمده	(آمده و مادلن مبل را جابجا میکنند کمی آنرا بطرف راست یا چپ کج کنار پاهای مرد قرار میدهند)

مادلن یه کم بیشتر ... هول بد (آمده اطاعت میکند)
بسه، بسه... آمده

حالا اگه از شرش خلاص شیم. خیال میکنی فایده‌ای
هم داره؟ شاید یه مهمون دیگه سر بر سه و همین داستان
از نو شروع بشه... آمده

مادلن اقلا اون یکی کوچکتره فوری همه‌جا رو اشغال نمیکنه
قبل از اینکه بزرگ بشه فرصت پیدا میکنیم نفس تازه
گنیم.

آمده درسته ... چن‌سایی آرامش نسبی . خودش بد نیست
(نگاه بطرف اطاق) از یه دقیقه پیش بازم پیر تر شده...
(او همانطور بطرف اطاق ایستاده است در حالیکه
مادلن داغای روی مبل افتاده است . سکوت) ..
عجبیبه ، بهر جهت بهش عادت کرده بودم.

مادلن منم همینطور ... دلیل نشد عذرشو نخوایم. نگاه کن
داره وقتیش میشه.. همین الان.

آمده (از همانجا) معلومه، تصمیمی که گرفته شده، گرفته
شده . زیر قولم نمیز نم . ولی باید اقرار کنم که فکر
جدائی از اون ... بله ... قلبای متأسفم که از ش جدا
میشم . . . (چند قدمی حرکت میکند، میز عسلی را از
سر راه پاها بر میدارد) هرجی باشه این در محکمتوه
(خمیده دست به پشت ، روی صحنه حرکت میکند)
اگه آروم میگرفت همینجا نگهش مینداشتیم. هرجی
باشه تو این خونه بزرگ شده، تو این خونه پیر شده .
حسابه . آدم به ۵۰۰ چیز انس میگیره . خصلت بشر
اینه... بله آدم به هرجی انس میگیره به یه سلک، به یه

گر به، به یه جعبه، به یه بچه... بخصوص به اون که صاحب
اسم و رسه ... چه خاطرا تی رو که زنده نمیکنه... وقتی
بره، خونه خیلی خالی میشه ... شاهد زبون بسته تموم
گذشته هاست... گذشته ای که همیشه چندان تعریفی
نداشته بله، مسلمه. مسلمه. حتی میشه گفت از دست اون
حتی لطفی نداشته، ولی زندگی هیچ وقت لطفی نداره...
اگه آدم این دردسر و نداشته باشه یه دردسر دیگه داره...
خلاصه. شاید نتو نستیم با هاش کنار بیاییم. آدم باید با
صبر و حوصله به مسائل نگاه کنه. انوقت وضعیت
دیگه ای پیش میامد. با نمکتر نمیشد ولی فرصت بود
آدم عادت کنه... ما که هر کاری از دستهون بر می اویم
نکردیم که تاشاید بلکه فکر کنه خونه خودشه ... ما
همه نسبت بهم مقصرايم باید نسبت بهم گذشت بیشتری
داشته باشیم ... و گرفته زندگی غیر ممکن میشه. نمیشه
متله به خشخاش گذاشت... باید آدم روشن فکر باشه ...
مادلن
که عقب نشینی کنی.

آمده
(باناله) و سیله اش نیست (صدای ضر به مجدد. ساعت
۱۲ را اعلان میکند) مسلمه.

(خیلی خسته بنظر میرسد)

مادلن
می بینی. بعداً حالت بهتره میشه.
آمده
خیال میکنی؟
مادلن
زود باش کرکره ها رو باز کن.
آمده
مارو هی بینن ...

(دراین لحظه سکوت کامل)

مادلن هر چی میگم بکن... (آمده اتوماتیک بطرف پنجه ره

رفته شروع به باز کردن پنجره میکند) هیچکس تورو
نمیبینه. هیچکس صد اتو نمیشنو . ماه ش۱۶ است.

آمده
مادلن
آمده
درست فکر کن مادلن ، داری منو به چه کاری و ادار
میکنی ، درست فکر کن راه برگشت نداره . دیگر هر گز
او نو نمیبینیم . هر گز . پشیمون نمیشی ؟ بهم سرگرفت
نمیز نی ؟ شیون او بیلا راه نمیندازی ؟

(درحالیکه نور سرد ماه بانورسبز قاطی میشود
یا آنرا خنثی کرده به اطاق میتابد آمده کاملا
پنجره ها را باز کرده است)

مادلن
آمده
مادلن
درست موقعه . حالا یا هر گز . یا الله شروع کنیم .
(از پنجره نگاه میکند) چقدر شب قشنگه .
از نصف شب گذشته .

(از توی پنجره نور سرد خیره کننده تمام صحنه
را احاطه کرده است . منظره نورانی از ورای
کلمات و توصیف بعدی آمده از پنجره نمایان
میشود . بین بازیهای نور ، آتش بازی و منظره
نکبت بار اطاق زن و شوهر ، اختلاف فاحش
مشهود است . نور به قارچها جلای نقره ای
میدهد . قارچهایی که در ضمن رشد کرده غول پیکر
شده اند . نور و بازی نور گوئی فقط از پنجره
نمی آید بلکه از همه جا رخنه میکند . از دیوارها ،

از درزهای گنجه، از مبلها از قارچها، جوانههای
قارچهای نورانی همانند کرم شب تاب میدرخشد.
همگی، کارگردان و دکوراتور و متخصص نور
باید در نظر داشته باشند که وضع اطاق تغییر
پیدا میکند ولی معهداً زشت و قشنگ باید همچووار
(بچشم بخورند)

آمد ببین مادلن. اقاقی‌ها میدرخشن. شکوفه زدن . سربه
آسمون کشیدن. ماه وسط آسمون پهن شده ، مثل یه
ستاره زنده. جاده شیری مثل شیر غلیظ، تا بان، عسل،
ستاره‌های ابری بی حساب، گیسوان جاده‌های آسمانی،
جویبارهای نقره‌ای، رودها، مرداها، رودخانه‌ها،
دریاچه‌ها ، اقیانوسها، نوری لمس شدنی... (بطرف
مادلن بر گشته دستهایش را بسوی او دراز میکند)...
رو دستای منه ، مثل ملیله دوزی ، مثل محمل
(در این فاصله مادلن داخل اطاق آخرین تدارکات
را می‌بیند، اشیاء را جابجا میکند مثلاً یک مبل را ،
جا باز میکند، یهوده سعی میکند پاهای مرده را تا بزند
و بعد پشیمان میشود) نور ابریشمیه ... تا حالا بهش
دست نزد بودم (دو باره از پنجره نگاه میکند) دسته
گلهای برفی، آسمون پراز درخت، باغ، صحراء، صومه
قصر، ستون، معبد ... (مرده را با تأسف نشان میدهد)
این نمیتوانه تموم این چیز ار و بینه (دو باره از پشت
پنجره) و فضا . فضا. فضای بی‌انتها.
(تمام این کلمات بدون لحن دکلامه باید خیلی
طبیعی گفته شود)

مادلن	وقت تلف نکن. توجه فکری هستی؟ سرما میاد تو ...
آمده	بالآخره ذکام میشیم عجله کنیم.
مادلن	تابستونه مادلن.
آمده	(که نزدیک است دستپاچه شود) عابری می بینی؟
مادلن	هیچکس . پرنده پر نمیز نه. صدائی نیست ... تنها ای
آمده	(بطرف مردم) ... طفلمک ...
مادلن	(به مردی که تصمیم به عمل نزدیک میشود و تقریباً قطعی میگردد و در هنگام عمل مادلن بیش از پیش دست و پایش را گرم میکند و آمده که در شروع و پایان آرام نیست اتوماتیک وار عمل را با نجاح میرساند) موقععش
آمده	نیست که رحم کنی . (ما بقی صحنه در اضطراب فوق العادة مادلن بر گزار میشود) یا الله بهم کمک کن . یا الله . یا الله
آمده	(آمده پنجده را ترک میکند و بطرف مادلن میرود) ساگت . گوش کن . نه کسی نیست . یا الله زود باش .
آمده	نهیتو ن منو ببینن . گفتی ماه او نارو تسخیر کرد ...
مادلن	(به مرد نزدیک شده اند - آمده پاهای مردم را بلند کرده روی چهار پایه رها میکند و مرد دادست از کجا شروع کند)
مادلن	(کم و بیش دستهایش را بهم گره میکند) درسته ... ولی آدمچه میدونه . . . خدا گنه . . . یا الله زود باش ...
مادلن	(صحنه های بعدی تاحد ممکن تب آلود اجرا میشود مادلن به ساعت نگاه کرده میخواهد مبلهها را جا بجا کند پشیمان میشود و علامات اضطراب از سر و رویش میبارد) کجا میخوای بند ازیش ؟

آمد	<p>تو رو دخونه «سن» معلومه . کجا میخواستی بند از م؟</p> <p>مادلن آره تو رو دخونه «سن» (بادست قلبش را میگیرد)</p> <p>جاشو نشون گردی ؟</p> <p>(ضربه هایی به در سمت راست کوییده میشود)</p>
آمد	<p>(بدون وحشت زیرا در ماورای وحشت قرار گرفته است)</p> <p>در میز نن .</p>
آمد	<p>مادلن (همانطور دست بر روی قلب)</p> <p>آگهalan راست راستی به در می کوییدن به آسونی</p> <p>نمیشد صدا شو از صدای قلب تو تشخیص داد . بهر حال</p> <p>دیگه تکرار نمیشه ...</p>
آمد	<p>(با موزیک یا بدون موزیک : به نحوه میرانسن</p> <p>بستگی پیدا میکند ، ضربه های محکم نادر ، به</p> <p>اضافه صدای طپش قلب مادلن گوئی دکور را از</p> <p>جامیکند)</p>
آمد	<p>(سعی میکند مرده را از پا بکشد . کاری بس مشغل .</p> <p>مادلن یا به او کمک میکند . یا برا یش جا باز میکند و</p> <p>بی جهت مبلها را اینطرف و آنطرف میکند . او میتواند</p> <p>کارش را ول کند تا حرف بزنند) خطرش میدونی</p> <p>رسیدن تا لب رو دخونه است ... در صورتیکه ۵۰۰</p> <p>متر بیشتر راه نیست ۳۰۰ متر اولش خیلی در درسر</p> <p>داره . کوچه خودمون . اطرافش خونه های بلند زیاده</p> <p>ولی ... آگه بتونم تند رد بشم تا وقتی ماه هنوز رو</p> <p>مردم اثرباره کسی منو نمی بینه . مگر فاجعه ای ، صدای</p> <p>تیزی ، خواب و خیال اومختل کنه و مردمو از خواب بیدار</p> <p>کنه . ولی هرچی بادا باد . باید دل به دریا زد . مجبورم .</p> <p>(مادلن گوش میدهد بیش از پیش نگران است)</p>

		یعنی چاره‌ای ندارم.
مادلن	(به آمده کمک میکند که پا های مرد را بکشد)	یا الله زود باش. زود باش...
آمده	هرچی بتونم میکنم . کلافه ام نکن .	
مادلن	میخواهم بہت کمک کنم . اگه و لت کنم تنها ئی انجام بدی چی میگی؟	
	(در واقع هر بار که آمده موفق به بلند کردن پا های مرد میشود بزحمت میتواند با کج کردن آنها بطرف پنجره که در وسط صحنه قرارداد هدایت کند. مادلن توی دست و پایش لو لیده اسباب زحمت او میشود و تلاش او را خنثی یاد شوارتر میکند و بزحمت آمده و مادلن به اتفاق مرد را میکشنند. آمده آرامش پیدا کرده است)	
مادلن	محکمتر بکش ...	
	(آمده تلاش بی حسابی کرده و با گفتن یک دو سه مرد را محکم میکشد . ناگهان مرد با سروصدای سراسام آوری که به سکوت منجر میشود بطرف آمده پیش می آید و در این حرکت صندلی ها می افتدند . سقف میریزد . دود غلیظی از گردخاک بلند میشود ، دکور جا به جامیشود ، باید این حالت ایجاد شود که جسدی که هنوز سرش پیدا نیست و بطور واضح بطرف پنجره پیش میرود با حرکت خود تمام خانه و امعاء و احشاء شخصیتها را بدنبال میکشد)	
مادلن	(فریاد میزند) مواظب باش ، کاسه بشقا بها رو نشکنه	
آمده	(تو سروصدای فریاد میزند و میکشد) حسابی اینجا لونه	

کرده بود... چقدر سنگینه... عجب قدرت فوق انجاده
بی اراده‌ای داره.

مادلن آمد
(تو سرو صدا داد میزند) هنوز سرش تو اطلاعه.
بالاتنه‌اش هم همین‌طور. میخوای برم موهاشو بکشم؟
(با فریاد) نه لازم نیست... خودش می‌آد... (سرو
صدا کم می‌شود) ... می‌باشد...

مادلن آمد
یا الله . جرأت داشته باش... وقت می‌گذرد . بکش آمد
از جا بکن...

آمد
(با تمام نیرو می‌کشد و عقب عقب بطرف پنجره پیش
میرود) مشکلتر از گشیدن دندون عقله... گشیدن درخت
چناره ...

مادلن آمد
صبر کن او مدم بهت کمک کنم (کمک بیهوده دست و پا
گیر و نامنظم) واای از چنار سنتگین تره یه چنار
آهنسی با ریشه‌های سربی...

آمد
(به نزدیک پنجره رسیده است پاهای منده را کنار
پنجره می‌گذارد نفس تازه می‌کند و عرق پیشانی اش
را پاک می‌کند) آخیش هنوز تموم نشده. ولی موفق
می‌شیم .

مادلن آمد
بخصوص حالا باید دقیق شود. از حال اخیس عرق شدی.
خد اکنه سرما نخوری (آمده میخواهد کار را دوباره
شروع کند) یه کم صبر کن. من گشیک می‌دم (کنار
پنجره پهلوی پاهای جسد ایستاده کوچه را نگاه می‌کند)
کوچه خلو ته باید احتیاط کرد. من گشتی پلیس نمی‌بینم.
اینوقت شب کوچه خلو ته.

مادلن آمد
نباید او نو تو آب کنار گشتی‌ها بندازی ، ملوا نا به نور
ماه حساسیت ندارن . ازاين محل حذر کن...
(با دست کوچه را نشان میدهد) صدمت مر میرم او نور تر

این زحمتمن روش ولی در هر صورت مجبورم از میدون
«تور و گو» از ته خیا بون رد شم...

ما دلن (از توی پنجره به محلی که اشاره میشود نگاه میکند)
راه دیگه نداری؟ اسباب زحمتنه... اون ته؟ پنجره ها
روشن نه... ممکنه ببینند.

آمد ه روشنایی از همه بار رو سپی خونه سکه مال صاحب خونه
خود منه. پراز سر باز امریکائیه. ممکنه آدم باهاشون
برخورد کنه با دخترا میان گردش. خطرز یادی نداره.
یک کلمه زبون مارو نمیدون... اغلب شون...

ما دلن سعی کن از شون پرهیز کنی.
آمد ه ممکن نیست. بادا باد. باید دل بدریا زد. باید شانسو
امتحان کرد. شب قشنگه.

ما دلن (به نگاه کردن از توی پنجره ادامه میدهد، پشت به
جمعیت ایستاده است آمد سعی میکند پاهای مرده را
بوسط صحنه بکشد و بعد دوباره بطرف پنجره نزدیک
میشود) آمد... من میترسم. آخ... ولی باید...
باید میتوانی برى...

(از کنار پنجره مرده را میکشد و بطور واضح
عمل کشیدن پازودتر انجام میشود، صدای آونگ
ساعت، پاهای مرده از پنجره رد شده به آنطرف
آویزان میشود)

آمد ه داره باز میشه... حالا راحت تر جلو میاد... داره باز
میشه...

(آمد پاهای را میکشد و از اطاق سمت چپ یک
جسم تمام نشدنی کم کم بیرون می آید و آمد
بهمان طریق پاهای را از توی پنجره به بیرون
سر میدهد. بی بروبر گرد سمت کف خیابان.)

درحالیکه پاهای بلند تمام نشدنی کم کم خارج
میشود. بالا تنہ هنوز پیدا نیست)

مادلن (باتنه پته) من میترسم . نباید اینقدر زود تصمیم
میگرفتیم . چاره دیگری نداشتیم . . . باید صبر
میکردیم . . . تقصیر توئه . . . نه تقصیر تو نیست .
خوب من حق داشتم ، باید میکردیم . . . (آمدہ
میکشد و پاها مرتب از توی پنجره به بیرون سر
میخورد) زودتر ، تندتر بکش آمدہ . حالتم بهم
خورده . بالآخر ھمنو میگشی ، آمدہ . تندتر بکش ،
تمومی نداره ، تندتر بکش ... (صدای مهیی از
بیرون از پائین بگوش میرسد. آمدہ متوقف میشود)
آخ . . . آمدہ منکه بعثت گفتتم دقت کن ... انگار عمد
داری ...

آمدہ
مادلن (کمی مضطرب) چی شد ؟
پاهاش ، پاهاش . خوردن به کف خیابون ... ملایمتر
برو ...

(آمدہ نیز به اتفاق مادلن از توی پنجره نگاه
میکند)

آمدہ
مادلن
آمدہ برم پائین . درست گشیاک بده ...
من اینجا تنها بمونم ؟ من میترسم ...
(پایش را از پنجره رد میکند) پس چکار کنم ؟ خیلی
طول نمیگشه . چند لحظه و من برگشتم.

(از پنجره بیرون میرود و فقط سر او بعد هم
دستهایش مشهود است و بعد بکلی محو میشود ،
مادلن پائین رفتن او را تماشا میکند)

مادلن
صبرگن ، جانم ، آهسته برو پائین ، پاها تو بذار
او نجا ... او نجا . آره ... بعد هم او نجا ... آره ...

آمده	(از پائین) تموم شد.
مادلن	رسیدی پائین؟ سرو صدا نکن.
آمده	(از پائین) کسی رو نمیبینی؟
مادلن	(از توی پنجره) کسی رو نمیبینی؟
آمده	(از پائین) من کسی رو نمیبینم.
مادلن	(از توی پنجره به آمده) پس بجنب... وقت تلف نکن... عجله کن... بکش... بکش... (از پائین، از توی پیاده رو آمده میکشد. بازی چند لحظه پیش ادامه پیدا میکند. کم کم مابقی پاهای تمام نشدنی در مدت زمان طولانی شاید همراه با موزیک گنگ و مرموزی به سمت پنجره کشیده میشود در تمام این مدت مادلن از توی پنجره به شوهرش دل و جرأت میدهد). بکش... یا!... بازم... بازم... بکش. تمومی نداره. بکش... بکش.
	(بالاخره بالا تنہ و دستهای غول پیکر نمایان میشود. آمده از توی کوچه در حالیکه به کشیدن ادامه میدهد ضمناً خیلی دور شده است شاید بنزدیکی های میدان «توروکو» و روسبی خانه رسیده باشد زیرا صدایش از دور بگوش میرسد)
آمده	هنوز همش بیرون نیومند؟ (با انعکاس صدا) رسیدیم به میدون «توروکو».
مادلن	(نگاه مادلن که در شروع به کف خیابان دوخته شده است کم کم به دورتر و بالاتر متوجه میشود) نه. نه.. نه... نه... بازم بکش. هنوزم موشه... تموم نشده... کسی رو ندیدی؟
آمده	هی... چکس. نترس. توجی. توکسی رو ندیدی؟

مادلن هی ... چکس . یا ^{اله} بکش...بکش... بکش...بکش...

(هنوز کنار پنجره پشت به جمعیت ایستاده است . سر خوردن بدن ادامه پیدا میکند . بالاخره شانها و سر مرده معلوم میشود . سر بقدرتی بزرگ است که بزحمت از پنجره رد میشود . با موهای بلند سفید ، و آنبوه ریش سفید سر مرده به پنجره نزدیک میشود در حالیکه بقیه موها هنوز از اطاق بیرون نیامده است) بکش آمدہ ... بکش آمدہ ... بکش ... ! ... کش . بکش ... مواظب کشته ها باش عجله کن مواظب باش سرما نخوری تو کوچه مuttle نشو ... (سر به کنار پنجره رسیده است و تقریباً مادلن را میپوشاند) بکش بکش ... ! ... کش .

پـ۵

پرد ۵ سوم

دکور :

(میدان کوچک «توروکو ». در قسمت عقب صحنه چند پله، یک در کوچک، یک یادو پنجره روشن اینجا محل بار «روسپی خانه» است که با توق سر بازهای امریکائی است. صداهای کم و بیش خفیفی از این محل بگوش میرسد : موزیک جاز، صدای مردو زن ولی تمام صداها دورتر از واقعیت بگوش میرسد . میتوان از سایه های کسانی که در پشت پنجره میرقصند استفاده کرد . براین مسئله نباید زیاد تأکید گذاشت. در لحظات کوتاهی این سایه ها میتوانند از پشت پنجره نمایان شوند . سر و صدا و موزیک که از داخل روسپی خانه خفیف بگوش میرسد، هر بار که در بروی صحنه باز میشود تا سر بازهای امریکائی بیرون رانده شوند بطود سر سام آوری بلند میشود و پس از بسته شدن

در خاموش میشود . بالای در و پنجره این محل تا بلوئی با این کلمات نصب شده است : « بار رو سپی خانه » شاید هم بین درو پنجره ، کنار پله ها تیر چراغ برق موجود باشد . ولی بهیچوجه نباید در صدد ایجاد حالت محله بذالم بود . نباید این محل حالت میخانه و کاباره پیدا کند « رو سپی - خانه » دیوارهای سفید دارد و همچنین ظاهر سنگین ورنگین و معمولی . نمای این قسمت کوتاه است و قطعه دیوار وسط نباید به ناچار بخطاطر اجرای صحنه بعدی بلند باشد ... شاید پله ها بتوانند در کنار دربار قرار بگیرند که مستقیماً بروی صحنه باز میشود . بر عکس درسمت چپ و راست صحنه خانه های بلند چند طبقه قرار دارد . بالای دیوار کوتاه « رو سپی خانه » فرص قمر بزرگی نمایان است . نور مهتاب صحنه را خیلی روشن میکند و با پیدا شدن آمده چون علامتی باز هم صحنه نورانی تر میشود . دسته های ستار گان و شهاب و آتش بازی مفصل بچشم میخورد .

پس از شروع پرده ۳ مدتی طولانی صحنه و دکور خالی میماند . از محل بار صدای موزیک و سر و صدای خفیف بگوش میرسد کرکره خانه های تاریک بسته است . ناگهان با سر و صدای سر سام آوری دربار باز میشود و صدای آهنگ و هیاهوی غیر متعارف تا زمانیکه در باز است بگوش میرسد و دو دست قوی شانه های یک سر باز بلند قد امیریکائی را گرفته او را از در بار بیرون میاندازد .)

صدای ما هست اینجا لازم نداریم : بیرون
رئیس بار

(در بروی سر باز امریکائی بسته میشود .

صدای کم میشرد . سر باز بر گشته محکم بدر
میکوبد)

سر باز نه : (بهدر میکوبد) نه ...

Open the door ... I paid for it ...

امریکائی محکم بدر میکوبد) -
Open the door ... - I want to come in ...

(به درمیکوبد . در باز میشود . سر باز امریکائی
که فشار میدهد تا نیمه بدن خود را داخل
میبرد و نیمه دیگر بدنش بیرون میماند و بنظر
میرسد که مبارزه میکند)

سر باز نه . (ناگهان قدرت ناپیدائی او را به بیرون هول
میدهد و او را کاملا بیرون میاندازد و فقط پای او
وسط در مانع بسته شدن کامل در است)

I am not drunk ! I want some brandy ! —

Congnac Brandy!

صدای نفعه میدم؛ میگم گور تو گم کن .

سر باز (پافشاری میکند) I paid for it . I paid for -
it ... I want mado . .

صدای گدوم مادو ؟

سر باز what :

صدای (بالهجه فرانسوی) : Wich Mado :

سر باز I paid for it ... I paid ... for ... Mado ! ...
(بالهجه) ... برای ... مادو . مادو . من پول داد . مادو .

صدا مادو دختر با تربیتیه . هیچ وقت با مستهها نمیره

Mado ... not for drunk men

سر باز .. I'm not ... I want .. I'm not

(یک فشار قوی از داخل سر باز آمریکائی را

به بیرون پرتاپ میکند سر باز زمین، میخورد

(درسته میشود)

سر باز (بر روی زمین نشسته مشت به هوا بلند کرده هوار

هوار میکند) کنیاک.مادو. کنیاک.مادو. مادو. کنیاک

(دربار باز میشود ، صدای مرد بگوش میرسد)

صدا آروم میگیری یا پلیس خبر کنم (با لهجه)

(درسته میشود) Military police

سر باز (بلند شده خود را بطرف در پرت میکند ولی خیلی

دیر و سرش به در میخورد مشت به در کوییده باللهجه

فریاد میکشد) پلیس نظامی ؟! پلیس نظامی ؟! . . .

(سپس) Military police, I belong to it (بطرف

جمعیت برگشته یک بازو بند با حروف P.M در آورده

به بازویش میبندد وباللهجه میگوید :) پلیس نظامی ،

من.من. (بطرف در رفته شانه هایش را بالا می اندازد

سپس پشیمان شده با یأس و پریشانی میگوید :)

مادو ! مادو !

(روی پلدها نشسته پس از کمی چرت زدن خوابش

میبرد و سرش بین پاهای بلندش که نشسته تا

شانه اش میرسد آویزان میشود ، از دور صدای

عوعلوی خفیف بگوش میرسد . و بعد همه چیز

آرام میشود بجز صدای موزیک خفه که از بار

بگوش میرسد .

فاصله . سپس آمده همراه با تقطق صدای قابلمهای که بدم سگی بسته شده باشد ظاهر میشود و عرق ریزان مرده را بدنبال میکشد پاهای جسد را به دو دست گرفته تا وسط صحنه پیش میرود فقط رانهای مرده مشهود است و مابقی تن آن پشت دکور مخفی است . پاهارا ول میکند . پاهای بزمین میخورد صدای بلندی میکند .
نفس نفس زده عرقش را پاک میکند)

آمده (دوباره پاهای را بdest گرفته پیش میرود و صدای قابلمه بلند میشود . می ایستد باز صدای قابلمه بلند است)
چه مورگش . (پاهای را با ملایمت گرفته کمی بطرف راست پیشوی میکند ، صدای قابلمه کمتر است . دو باره می ایستد و نفس نفس میزند) تازه نصف راهه ... (به اطراف نگاه میکند) شانس دارم ، میدون خالیه .
چه آسمون صافی ... گه این خر حمالی رو نداشتم ...
(پاهای را بلند کرده باز کمی بجلو پیش میرود)
سر باز (از توی تاریکی سبز شده به آمده میگوید :)

Do you speak English?

آمده	(وحشتمنده) معذرت میخوام آقا ...
سر باز	Did you see Mado ؟
آمده	زنم ، مادو ؟
سر باز	No, not Madeleine , Mado ... Do you - know Mado ?
آمده	Mado ؟ ... - (سعی میکند انگلیسی حرف بزنند)
سر باز	Heuh ... I ... do not I .. do nat know Mado Never mind. That's too bad !

آمدہ	چی فرمودین آقا ؟ هان	What :
سر باز	(جسدرا می بیند با لحن کاملا طبیعی بدون تعجب)	دوست. شما دوست ؟ friend ?
آمدہ	من انگلیسی بلد نیستم آقا ... معذرت میخوام . معطل نکنین . خیلی کار دارم.	دوست. شما دوست ؟ friend ?
سر باز	(بدن را نشان میدهد) دوست ؟ دوست . شما. دوست ؟	بله، آقا، بله. یه دوست ... به شما مر بوط نبست آقا .
آمدہ	شما که پلیس نیستین آخ که ایسن بد بختی بزرگترین بد بختی منه... شما نمیتو نین بفهمین .	شما که پلیس نیستین آخ که ایسن بد بختی بزرگترین بد بختی منه... شما نمیتو نین بفهمین .
سر باز	بد بختی ؟ What does that mean: ... بد بختی ؟	ولیم کنین آقا کار دارم، عجله دارم . و راجی سرگذرو دوست ندارم. زنم قدر غن کرد .
آمدہ	I see ... I see ...	سر باز
	(چند قدمی دور میشود. آمدہ پاه را گرفته میکشد. بسته بیش میرود . مایوس شده توقف میکند)	
آمدہ	موفق نمیشم. موفق نمیشم. مادلنو بگو که منتظر منه... کاش همینجا بذارمش... نه نمیتو نم وسط خیابون و لش کنم ... کامیونا فردا صبح نمیتو نن رد بشن. باز پرسی میکنن... متوجه میشن که از ناحیه ماست. او نوقت بخاطر ایجاد مزاحمت در ایاب و ذهاب اوضاع وخیم ترم میشه ... یا الله . باز یه امتحانی بکنم ... (لحظه ای سرش را بلند میکند) چه آسمون قشنگی (بعد) حالا وقتی نیست. باز امتحان کنم ... وقتی تموم شد آسمونو تماشا میکنم (میکشد امام موفق به پیش روی نمیشود) خو نه هم نمیتو نم برش گرد و نم دیگه نمیتو نم خیلی فرسوده شدم . فرسوده فرسوده .	

سر باز	کمک ؟	Want some help?
آمد़ه	ولم کنین آقا ، خواهش میکنم نمیخواام گیر بیغتم...	
سر باز	نه ...	
	(باحر کت به آمده میفهماند که به او قصد کمک دارد)	
آمد़ه	چه جورم ... اگه لطف کنین آقا ... متشکرم ... خیلی لطف دارین ... تندتر پیش میره ... باید هر چه زودتر برگردم و نمایشنامه امو تموم کنم.	
	(آمده باحر کت میفهماند که نویسنده است)	
سر باز	You are Writer! Aoh! Writher... the play?	
آمد़ه	بله آقا . یه نمایشنامه ایکه من از زنده ها علیه مردمها دفاع میکنم ، فکر ، فکر مادلن . من طرفدار تعهد هستم ، به پیشرفت اعتقاد دارم آقا . یه نمایشنامه با موضوعی علیه نیهالیسم ، بخاطریه بشرط و سنتی هتر قی تر از قدیم ...	
سر باز	I get it ... I get it...	(که مطلقاً نمیفهمد)
	(با ادای این کلمات با تمام نیرو شروع به کشیدن مرده میکند . قسمت اعظم بدن بروی صحنه می آید ، در سمت چپ صحنه شانه ها به بچشم میخورد و همچنین شروع گردن . در موقع کشیدن بعلت آنکه شاید بیش از اندازه کشیده شده است سر و صدای مهیبی پیا میشود و از خیلی دور صدای مادلن می آید .)	
صدای	آمد़ه ... چکار میکنی؟	
مادلن		
آمد़ه	(دست پاچه) امان از دست این مادلن ، یه دقیقه آروم	

نمیگیره ... (به سر باز امریکائی) آقا جان ... آنقدر
محکم نکش ... آی. آی. آی ... حتماً شنیدن ...
(در واقع از سر و صدا عوّعوی سگها بلند میشود
وصدای حرکت ترن از دور بعد هم از خیلی نزدیک
بلند بگوش میرسد)

آمده (مایوس) چه کار گردی آقا جان ... سگها پارس میگنند.
ترنها راه افتادن .
سر باز - واق ... سک ... What? Ah yes, dogs (میفهمد)
... yes ... yes ... yes ...

(از این ماجرا خوش آمده است . آمده هم
عوّعو میکند که به او حالی کند که سگها هستند .
سر باز امریکائی که از وحشت او سر در نمی آورد ،
انگار فکر بکری به سرش زده باشد انگشت به
پیشانی گذاشته آمده را از شانه گرفته سر جایش
چرخ میدهد)

آمده (که علیرغم میلش چرخ میخورد) د د آقا ... د ...
آقا جان ... نه جانم ... نشد ... (بعد متوجه میشود .
جسد به دور او می پیچد . به چرخیدن ادامه میدهد تا
بدن کاملاً به کمر او پیچ بخورد) بله ، خیلی متشکرم
فکر بکری است . خیلی خوبه ...

سر باز (خوشحال از اینکه آمده متوجه شده است فاصله
میگیرد که آمده به تنها یعنی ادامه دهد) Good! Good!
آمده راحت تر ... کاش زودتر فکر شو میگردم ... فکر
بکر یه ... (یک لحظه از چرخ خوردن می ایستد) منم
حالا به شما یه خدمتی میکنم . آگه میخواین زبون مارو
یاد بگیرین هر گز حرف « او » را بکار نبرین . حرف

«او» خطر ناکه. صدای تیزی داره ... انگلیسی زبان
ملايم و بي خطر يه ... مثل زبون ما حرف «او» نداره.

سر باز I get it ... I get it ...

آمد ه او . چاقوئه . نوك تیزه . احتیاط کنین . احتیاط
کنین ... آگه بهرجهت مجبور شدین حرف «او» رو
تلفظ کنین با دهنتون يه دایره رسم کنین... و حرف
«او» رو تو دایره حس کنین . از هر چیز تیز ، بر نده
و فرو رو نده باید احتیاط کرد.

سر باز I get it ... I get it .

آمد ه روحیه بران، بازرنگی لا بلاي مکالمات با تمام تیزی
هاش خودشو جا میکنه. شما با هندسه میونهای دارین؟

سر باز I get it ... I get it ...

آمد ه در این صورت طرفدار دایره باشین. بجای زاویه از
قوس ، بجای مثلث از دایره بجای مکعب از گره ...
استفاده کنین و هر گز جای مخروطو به استوانه ندین
بخصوص به هرم . همون کاری که مصری ها گردن و
نا بود شدن .

سر باز I get it ... I get it ...

آمد ه بخصوص سر حرفو بر گردو نین، جملات معترضه بگین،
معترضه.. بیکار نشینین گه آدم میخ میشه، تیز میشه...
نیش دار میشه.

(با ادای آخرین کلمات آمده شروع به چرخیدن
به دور خودش میکند. معهذا پیچش به دور کمر
آمده که مضطرب بدون یک کلمه حرف مرتب
می چرخد و می چرخد، همراه با سوت مداوم و
بلندی است که متأسفانه دیگر برای متوقف
گردن آن دیر است . بنا بر این بادا باد هر چه

پیش آید باید ادامه داد. این سرو صدا تمام اهل محل را جمیع میکند، آسمان پر از ستاره و آتش بازی میشود، کرکره های خانه ها بازمیشود. پنجره هارو شن میشود. سرو کله مردم از پنجره ها نمایان میشود. در باز میشود و رئیس بار به اتفاق مادو و یک سر باز دیگر امریکائی وارد صحنه میشوند. در حالیکه آمده منتبمی چرخ دو جسد به دور او می پیچد سرو صدا ای ترن و عو عوی سگها بیشتر و بلندتر میشود)

رئیس بار ولی حالا که وقت ترن نیست.

Mado ! Mado ! What a - surprise (سر باز دومی را می بیند) Well Bob! (سر باز اولی امریکائی بطرف دوستش و مادو که چند قدمی نزدیک شده اند پیش میروند. به آنها دست میدهد مادو را می بوسد و از پیدا کردن آنها فوق العاده خوشحال است.)

سر باز دوم : Hello Harry

مادو (به سر باز اولی امریکائی) سلام رفیق تورو و مینداختن بیرون؟

سر باز اول : What She's asking you if - (خطاب به اولی) you're the one they kicked out?

سر باز اول (به مادو Oh ! Yes , that was me (بیرون ... بله . من . (رئیس بار را بادست نشان میدهد) اون... مادو را بغل گرفته رو دست بلند میکند)

رئیس بار (از آستانه در به آمده) چه کار مضحكی میکنین ا...

۱۱ مستاجر منه.. آقای آمده است ... (آمده به
چرخیدن ادامه میدهد کمی مشگلتر زیرا توی دست و
پای مرده گیر کرده است) آقا به سن و سال شما... حال
خانومندون چطوره ؟ (صدای سوت می آید) آزان اوهد.

آمده (مضطرب متوقف میشود) آه . پلیس .
(در واقع دوپاسبان در حالت قدم رو و سوت زنان
وارد میشوند)

مادو (به دو امریکائی که یک لحظه دچار وحشت شده اند)
واسه شما نیست ...

(آمده پا میگذارد به فرار و بزحمت بطرف
چپ صحنه میدود)

یک مرد (از توی پنجره) ژولی ... بیا تماشا .
(پاسبانها بدنبال آمده دویده با اوردن پشت صحنه
مخفی میشوند)

سر باز او (میخواهد وضعیت را برای دوستانش شرح بدهد)
That's his friend !

(آمده از سمت چپ ظاهر میشود و بعد پشت
دیوار کوتاه بار ناپدید میگردد . شلیک خنده از
توی پنجره ها)

مادو دوستش ؟ چی از جو نش میخواه
رئیس بار (دستهایش را به جیب کرده) یعنی چه ؟
(دوپاسبان از سمت چپ وارد میشوند)

پاسبان ۱ کجا رفت ؟
پاسبان ۲ کجا رفت ؟

رئیس بار (به قسمتی از بدن که روی صحنه نمایان است)
یه تکه از برگه جرم .

(امریکائیها و مادو میخندند)

یک زن (از توی پنجره) رفت اینجا سرگار . حتماً پشت دیواره ..

پاسبان ۱ (بدن را نگاه میکند) بر گه جرم اینه ؟

پاسبان ۲ ولش کن ... اول بگیریم ش .

(بدن بال آمده دویده پشت دیوار ناپدید میشوند)

رئیس بار (با خودش) بار ک الله آقای آمده . باورم نمیشه .

یک زن (از پنجره) گیرش نمی آرن .

یک مرد (از پنجره) گیرش نمیارن .

یک زن (از تو پنجره) گیرش نمیارن

یک مرد (از توی پنجره) گیرش نمیارن (به ذهن که داخل

منزل است) بیا بیا . ژولی بیا تماشا ش مجانية . یا الله

بلندشو بیا .

(نور ، ستاره ، آتش بازی)

مادو آخیش آتش بازی .

رئیس بار (شانه هایش را بالامی اندازد) فه خیر . شهابه .

یک زن (به شوهرش که در داخل منزل است) میدونی ، گیرش

نمیارن (به مردی که در پنجره رو بروئی قرار دارد)

گیرش نمیارن آقا .

یک مرد (از توی پنجره) حاضرین شرط بیندین .

سر باز اول (به مادو) ... I'll take you along

مادو باش حرفی ندارم ... تو امریکا ممکنه .

(پاسبان اولی که از پشت دیوار پیدا نیست)

پاسبان ۱ بگیرش .

سر باز دوم (به مادو) ... Yes (بالهجه) امریکا ... بله ... بله ...

امریکا ...

(ناگهان بدن پیچیده به دور کمر آمده به بادبان

یا پاراشوت عظیمی تبدیل میشود . سر مرد

تبديل به يك بيرق نوراني شده است . از پشت
ديوار اول سر و بعد همشانه و بدن و پاهای آمده
توسط پاراشوت به هوا کشیده ميشود و آمده
پرواز کرده از چنگ پاسبانها فرار ميکند . بيرق
 شبیه شغل بزرگی است و روی آن سر مرده ترسیم
شده است و بخاطر نقشهای سوریش و مووغیره
پیداست که همان سر مرده است)

پاسبان ۱ (از پشت دیوار) بگیرش ... بگیرش ... داره در میره .
آمده خانومها . آقا یون . خیلی معذرت میخوام . تقصیر
خودم نیست . خلاف میلهه ... باده ... باور کنین . دست
من نیست .

يلک مرد (از توی پنجره) پیش پا افتاده نیست ...
يلک زن (از توی پنجره) پرواز کرد ، پرواز کرد . میگه
خودش نمیخواهد . ولی بنت خوشحال میاد .
پاسبان ۲ (از پشت دیوار میپردازد . دستی نمایان میشود که کفش
آمده را میگیرد) ای مادر ...

(رئيس بار ، مادو و دو سر باز آمریکائی بوسط
صحنه دویده پرواز آمده را تماشا میکنند)
رئيس بار و دو سر باز آمریکائی (باهم) !... !... !...
ومادو

(سر باز دومی آمریکائی فوری يك دوربین
عکاسی بیرون آورده ، شروع به عکس گرفتن
میکنند)

پاسبان ۳ (از پشت دیوار) فقط لنه کفشهش موند تو دستم .
مادو (به آمریکائی که عکس آمده را در حین پرواز میگیرد)
بهم یه عکس میدی نه ؟
يلک زن (از توی پنجره) نگفتم گیرش نمیارن .

سر باز او! (با شوروهیجان فوق العاده درحالیکه دو پاسبان پکر
وارد صحنه میشوند کلاهش را بهوا انداخته میگوید)
Hello boy! هیپ هیپ هورا!

همه باهم ...! ...! ...!

رئیس بار به این میگین شیرینکاری، او نم چه شیرینکاری.
سر باز او! Hello, boy! Hello boy! (از خوشحالی سرجا
میپرد. عکاسی سرباز دومی امریکائی تمام شده است
همه از توی پنجره و صحنه کف میزند پاسبان لنگه
کفش را بدست دارد) هیپ. هیپ. هورا.

مادو و دو

- سر باز هیپ. هیپ. هورا.
هر دم (از توی پنجره‌ها) هیپ. هیپ. هورا.
پاسبان ۲ (سوت می‌زند) متفرق بشین. متفرق بشین.
مادلن (دوان دوان بواسطه صحنه می‌آید) آمد. آمد. آمد.
رو زدیدین؟ چه بلائی به سر آمد. او مدد؟
پاسبان ۳ شوهر شماست خا نوم؟
مادلن (که هوا را نگاه میکند) واخدا. غیر ممکنه. نمیشه
باور کرد. خودشه؟
پاسبان ۱ متأسفانه خودشه... آفرین.
مادلن (هوا را نگاه میکند) آمد. آمد. آمد. بیا پائین
آمد سرما میخوری ذکام میشی.
پاسبان ۲ آمد. آمد. بیا پائین آمد. خابومتتون صدا
تون میکنه.
همه باهم آمد. آمد. آمد.
(شلیک خنده از تو پنجره‌ها. آمد آویزان از
جهت دیگر صحنه ظاهر میشود همه بطرف او
میدونند)

یک مرد (از توی پنجره) او هوی ... عروسک خیمه شب بازی
(به پاسبانها) دست از سرش وردار ین شمام اون
پائین، مرگ بر پلیس.

آمده خیلی شرمند هام، معذرت میخوام، خانومها آقا یون.
معذرت میخوام... یه وقت فکر نکنین... دلم میخواهد
بمو نم... پاهام رو زمین بمو نه... بر خلاف میلمه...
نمیخواهم منو ببرن. من طرفدار پیشرفت هستم.
میخواهم به همنوع هام خدمت کنم... من طرفدار روش
بینی اجتماعی هستم...

یک زن (از توی پنجره) خوب حرف میز نه.
یک مرد (از توی پنجره به زنش که داخل خانه است) داره
نطق میکنه ...

آمده قسم میخورم که من مخالف جدا ای هستم... من طرفدار
پایداری هستم مخالف برتری هستم ... معهدا دلم
نمیخواست مسئولیت دنیا رو بعهده بگیرم ... معذرت
میخواهم آقا یون، یک دنیا معذرت میخوام
مادر بیا پائین آمده، من با پلیس کنار میام ... (به پاسبانها)
مگه نه آقا یون؟

پاسبان ۱ بله خانوم، مسلمه. یجوری کنار میایم...
مادر آمده میتوانی بر گردی خونه. قارچها گل کردن...
همه باهم (غیر از آمده) قارچها گل کردن ...
سر باز اول What does mean قارچ؟ ...

یک زن (از توی پنجره به شوهرش که داخل خانه است)
قارچ فروشن...

آمده مادر. مادر. باید حرفمو باور کنی ... نمیخواستم
از زیر بار مسئولیت در برم... تقصیر باده، من
نمیخوام... عمدی نمیکنم... آزادا نه تسليم نشدم.
یک زن (از توی پنجره به مرد پنجره رو برو) پس آگه آزادا نه

تسلیم نشده عذرش موجه... .

(آمده بالا رفته برای همه بوسه میفرستد و با

عجله میگوید)

آمد معذرت میخوام، خانها آفایون. شرمنده‌ام. معذرت

(بعد) اما خیلی شنگولم. خیلی شنگولم.

(از نظر ناپدید میشود)

یاکزن (از توی پنجره) درمان جو و نیه ...

پاسبان ۱ اقلاً اون لنگه کفش دیگر و بنداز.

مادلن (دستهایش را بهم گره میکند) آمد ... آمد. کار نویسنده گیت چی میشه.

مادو ولش‌کنین خانوم ...

سر باز او! (به مادلن) ... Off he goes

مادلن آمد، آمد. مریض میشی، بارو نیتو ور نداشتی...

(رئیس بار، بار را میبندد) او! سلام آقا شمارو ندیدم. (بعد) آمد.

مادو تو جاده شیری ناپدید میشه.

(از بالا لنگه کفش دیگری روی صحنه میافتد)

پاسبان ۱ (به پاسبان دومی) حالا بهر گدوهمون یه دونه میرسه.

(کفشها را قسمت میکنند. بعد سیگار و کت میافتد)

پاسبانها عجله کرده و وسائل را بین هم دیگر قسمت کرده سیگار میکشنند)

یکزن (از توی پنجره) چقدر دست و دل بازه.

یکمرد (از توی پنجره) معلومه. استفاده اش به پلیس میرسه.

یکزن (از توی پنجره) همیشه همین بساطه.

(پاسبانها بهم سیگار تعارف میکنند و برای

مردم توی پنجره نیز پرت میکنند)

بیک مرد (از توی پنجره سیگار را بل گرفته میگوید) هرسی سرکار!

بیک زن (از توی پنجره باهمان بازی) هرسی سرکار (به شورش که داخل خانه است) بیبا بتغیر سیگار.

مادران (آسمان نورانی راتماشا میکنند) ببین، آمدیه، ببین، تو هیچ وقت جدی نیستی. داری بالا میری، ولی در نظر من بالا نمیری.

پاسیبان ۱ (نگاهش را به آسمان دوخته، با انگشت آمده را مثل بچه تهدید میکند) بچه حقه باز. بچه حقه باز.

همه باهم (حرکت و صدای پاسیبان اولی را تکرار میکنند) بچه حقه باز. بچه حقه باز.

سر باز اول! You, naughty boy

مادو دیگه دیده نمیشه بکلی ناپدید شده.

(نور خیره کننده. بازی نوراز تمام جوان بصحنه)

رئیس بار همه بیاین یه گیلاسی بزنین. مهمون من.

پاسیبان ۱ چرا که نه؟

مادران او منکه. نمیتونم! برای من سبلک نیست؟ ... من تشنه‌ام نیست.

مادو ناراحت نباشید خانوم. تقصیر باد بود. همه مردان همینطورن-همینکه بهتون احتیاج نداشته باشن ترکتون میکنن ... مال شما که یه بچه گنده است.

بیک زن (از توی پنجره) دیگه بر نمیگردد خانوم.

بیک مرد (از توی پنجره) شاید بر گرد ...

بیک زن (از توی پنجره) نه نه. خانوم بر نمیگردد. همین بالا با شور او لم سرمن او مده دیگه هر گز ندیدهش.

مادران حالا دیگه تنها نیستم. دیگه هر گز شور نمیکنم. نمایشناهه اشو تموم نکرد.

پاسیبان ۲ (مادران را آهسته میراند) ای بابا. همه همین حرفو

میز فن... کسی چه میدونه . آدم فراموش میکنه ...
بیاین خانوم. رئیس دعو تمون گرد .

مادلن (با تفاوت دیگران بطرف بارمیرود) حیف شد . نبوغم
داشت .

رئیس بار باز یه نابغه‌ای که از دست رفت . افسوس برای ادبیات
مادو هیچکس بی جانشین نیست .
(همه باهم داخل بار میشوند)

یک مرد (از توی پنجره بهزنش که داخل منزل است) پس حالا ما
میتو نیم بایم بخوابیم ... فردا گله سحر بايد بلندشیم ...
بیا، ژولی .

یک زن (از توی پنجره) گرگره رو بیندیم، اوژن . نمایش
تموم شد .

پرده سوم

دکور :

(اینهم پایان دیگری بر نمایشنامه با در نظر گرفتن امکانات صحنه اجرای ساده‌تری است که میتواند جایگزین پرده ۳ بشود بدون اینکه پس از ختم پرده ۲ احتیاجی به بستن پرده باشد. تغییر محل همراه با تغییر دکور نیست. بلکه شخصیتهای دیگری بروی صحنه می‌آیند و احتمالاً مانند اجرای نمایش در تأثیر «بایبلون» دیوار قسمت آخر اطاق نهاد خوری آمده و مادلن ناپدید میشود و محل بازی در فضایی غیر مشخص و فورانی ادامه‌یابد .)

مادلن	بکش ... بک ... ش ... یا الله بکش
آمده	(ناپیدا از دور) میکشم . میک ... شم . راحت تکون نمیخوره ... چطور شده ...
مادلن	(دست بدهان) د یا الله . بک ... ش فقط محکمتر

بکش ... آمدہ . ده . یا الله بکش ... بک ... ش ...
بک ... ش ... با تموم نیرو ... با تموم نی ... رو با
تموم نی ... رو نمیکشی.

آمدہ (ناپدیداز دور) هرچی بتونم ... میکش ... شم.
مادلن دل بکار بده ... یخورده بخودت رحمت بده ... تنبل
نباش (فاصله) آهان ... شد.

آمدہ (ناپیدا از دور) هنوز خیلی مو ندھ ؟ ... هیچ ...
تکون میخوره ؟

مادلن (همان بازی) فقط سرش مو ندھ ...
(مادلن هنوز پشت پنجره است . پنجره تقریباً
بکلی مسدود شده است . فقط باندازه ای جا
باقیمانده است که مادلن بتواند صورتش را نشان
بدهد)

آمدہ (نا پیدا از دور) یخورده جلو رف ... نم . باید یکم صبر
کنم و نفس تازه کنم .

مادلن (همان بازی) ما وقت ز ... یادی نداریم . مگه دیوو ...
نه شدی ... بجن ... ب شب کو تاھه ... الان روز ... میشه .

آمدہ (ناپیدا از دور) همینه یه لحظه ... جون بگیرم ... باید
نفس تازه کنم ...

مادلن (همان بازی) بعد نفس تازه میکنی ... وقت ... ند ...
اریم ... بک ... ش . دل بکار بد ... ۵ .

آمدہ (نا پیدا از دور) خیلی ... خوب . میک ... شم . تو هم ز ...
ور بزن .

مادلن (با خودش) تنها ئی هیچ کاری ازش ساخته نیست
(بنویس خود سرمرده را بطرف آمدہ هول میدهد)
بکش ... بکش ... آهان ...

آمدہ (از دور ناپیدا) بازم ... مو ندھ ؟ یکم ... هول بده ...

مادلن	(ناپیدا از دور) فقط سرش مونده... توکجائی ؟
آمده	(ناپیدا از دور) او نور ... میدون.
مادلن	(از لای دست) یا الله. یا الله. یه فشار دیگه ... یواش .
مادلن	یواش... پنجره رو خراب نکن. (جهش) انقدر محکم نه . (دیوارها بلهزه در می آیند) گفتم انقدر محکم نه میشنوی؟ الان خونه رو خراب میکنی ... (لرزش شدید تمام دکور) تا وانشو نهیتونیم به صاحب خونه پس بدیم. مواطن باش. اینجور خشن نباش ... حرف گوش کن... وحشی ... صدامو میشنوی (سر پائین میرود) آهان تموم شد . تموم شد . رفت بیرون (به آمده) او مدد بیرون . (نگاه سریع به اطرافش در اطاق خالی) حالا باید فکر اثاث بود تا خونه پر بشه (کله بکلی از جلوی چشم تماشاچی ناپدید میشود) راه تو ادادمه بده . سخنیش تموم شده . زودم برگرد. عجله کن... مخصوصاً ... عجله... کن... خیلی کاره ... (بدور نگاه میکند ، و دست به پیشانی دارد) آمده. آمده. او هوی. آمده. جوا... ب بده... خبر بده.
مادو	(درحالیکه مادلن صدا میزند و نگاهش بدور دوخته شده است از پشت سر او مادو سر باز امریکائی ظاهر میشوند... موزیک رقص)
مادو	(با لوندی) اگه امریکائی بهم یاد بدی منهم بهت فرانسه یاد میدم.
سر باز	I get it ... I get it ... good ... good !
مادو	(مادلن به بازی خود کنار پنجره ادامه میدهد)
سر باز	Do you speak French? (به سر باز امریکائی)
سر باز	شما انگلیسی حرف میز نید؟... من... فرانسه حرف

		میز نم ، خانم ، خانم... آقا
مادو	(به سر باز امریکائی) حالا می بینین ما خیلی با هم دوست میشیم.	
مادلن	(به بازی ادامه میدهد) آمد... آمد... آمد!	
مادلو	(به لاس زدن خود ادامه میدهد و مادلن را ندید	
سر باز	گرفته کنار پنجره می آیند . مادلن بین آند و قرار میگیرد و مادو و سر باز امریکائی از بالای سر او با هم دیگر را بگیرند	
مادو	(به سر باز امریکائی) کم ؟ زیاد ؟	
سر باز	کم. زیاد... با تمام وجود.	
مادو	دروغَّو... دروغَّوی امریکائی.	
مادلن	(دست به پیشانی) آمد... جواب... بدہ. کجا نی؟ (به سر باز امریکائی) دوربین دارین ؟	
سر باز	دوربین ؟	
مادو	(به سر باز امریکائی) دوربین تو میخواه.	
سر باز	دوربین ! Very Well! (دوربین را به مادلن میدهد . مادلن دوربین را برداشته به دور نگاه میکند و خطاب به مادو) Euh... euh. do you speak English?	
مادو	(به سر باز امریکائی) کم. زیاد... با تمام وجود.	
	January, February	
مادلن	(با دوین) دیدمت ... آمد... کجا داری میری. راهت عوضیه.	
سر باز	(به مادو) Yes . Aoh عزیزم... با تمام وجود...	
	(از بالای سر مادلن سینه های مادو را نوازش میکند)	

(با دوربین) بپیچ آمد. عجب خنگی. از خیابون رد شو مخصوصاً ندار بیفته.	مادلن
(سینه‌های مادو را نوازش میکند) چی میگین؟ سر باز	سینی.
سینی. مجموعه.	مادو
(با دوربین) رد شو... این وقت شب ماشین نمیاد. برو... برو و	مادلن
(به مادلن) خانوم انقدر داد نزن نمی‌فهمم بهم چی میگه. دیگه صدا به صدا نمیرسه.	مادو
(به مادو) را هو عوضی رفته. (با دوربین به دور) آمد... صدامو میشنوی؟... آمد...	مادلن
(به مادو که سینه‌هاش را نوازش میکند) سینی یا لیمو؟ سر باز	سینی.
(به سر باز آمریکائی) برام فرق نمیکنه. هر جور دلخواست (با لوندی) خودت مهمی. عزیزم	مادو
(مادو و سر باز آمریکائی تقریباً تمام پنجره را گرفتند و مادلن با دوربینش یک گوشه خم شده است) لیمو میوه درخت لیمو است.	سر باز
(مادو را می‌بوسد)	
و بر عکس.	مادو
(همان بازی) آمد. آمد. آمد.	مادلن
(چسبیده به سر باز آمریکائی) Darling !	مادو
عزیزم. (مادو و سر باز آمریکائی از پنجره کمی فاصله گرفته رقص مختصری، میکنند. توقف میکنند و دوباره شروع میکنند الی آخر) لیمو. سینی. سینی لیمو.	سر باز
(همان بازی) مواطبه پیاده رو باش... آمد.	مادلن
مخصوصاً نخوری زمین از زیر تیر چراغ ردنشوهر دو تون معلوم میشین.	مادلن
(دختر را دستمالی میکند) این چی؟ سر باز	

مادلن	(همان بازی) از زیر نور رد نشو. آمدہ.
مادو	چی چی.
مادلن	(همان بازی) سر و صدا نکن آم... مه از کوتاه ترین راه برو... کوتاه ترین راه.
مادو	(به مادلن که نمیشنود) خانم شورشو در آورین. سرم و بردین.
مادلن	(همان بازی) ردشو... بچرخ.
سر باز	(به مادو) کو... کوکو... کوکو...
مادو و	کوکو... کوکو... کوکو...
سر باز	(همان بازی) بپیچش بدور خودت... فقط بپیچش.
مادلن	بردنش راحت ترہ. همه چیزو باشد بہت یاد داد... تو کہ دیگہ بچھ نیستی. (به سر باز آمریکائی و مادو) باشد همه چیزو بہش یاد داد (به آمدہ) بپیچش دور خودت... بپیچش ...
مادو	(به سر باز آمریکائی) لیون.
سر باز	مارسی.
مادلن	چقدر دست و پا چلفتیه... چرخید تو کوچه... چکار میکنه.
سر باز	(به مادو) ژیبرالنار.
مادو	کازابلانکا.
مادلن	چکار میکنه. حتماً داره یه گوشہ خواب می بینه.
سر باز	این چی؟
مادو	(بیش از پیش احمقانه) تو له. تو له.
مادلن	(به سر باز آمریکائی و مادو که توجه ندارند) حتماً آشنا دیده. داره ور میز نه. بہش قلاغن گزده بودم. مرد مشغله خانومها. آقایون.

سر باز	توله. توله؟! dogs, dogs !	
مادلن	واخ . واخ . (عصبی روی صحنه میچرخد) حتماً داره دیوار روبو میکشه .	
مادو	بله ، Dogs! ، توله ، توله سگ .	
مادلن	(همان بازی) باید برم ببینم چه خبره . (کلاهش را بسر میگذارد)	
مادو	این احمقونمیتونم ولش کنم . شوهرم .	
مادو	چشمam سگ داره .	
سر باز	سگ .	
مادلن	(کلاه بر سر) بی عرضه است . واخ . واخ . واخ .	
سر باز	سگ ... واق . واق . واق .	
مادلن	(همان بازی) تنها ای هیچ غلطی نمیتوانه بکنه .	
مادلن	(درحالبکه مادلو سر باز آمریکائی به واق واق شهوت انگیز خودشان ادامه میدهند . ناگهان صدای مهیب قابلمهای بگوش میرسد . که از طرف آمده میآید)	
مادلن	(اضطراب فوق العاده) آخ . افتاد . میدونستم میفته .	
مادلن	قدغن کرد بودم . حق داشتم . واخ . واخ . (باریتم) بلند شد (صدای مجدد قابلمه واق واق سگ . مادو وسر باز آمریکائی به بازی خودشان ادامه میدهند)	
مادلن	الان همه رو بیدار میکنه . الان میبینمش ؟ کجاست ؟ هردم چی میگن ؟ نابود شدیم . تقصیر او نه . بهش گفته بودم . (ترنها بحر کت درمی آیند و از ته صحنه حر کت ترنها مشهود است) ترنها روراه انداخت بیا آمد . برگرد . منو تنها ندار .	
مادلن	(سروکله مردی از توی پنجره یا گوشهای از صحنه یا از سوراخ ارکستر پیدا میشود)	

مرد	چه خبره؟ ترن؟ حالا که وقتی نیست.
مادر	کجایی. برگرد. بذارشو برگرد. وسط خیابان ندارش.
بخار	بخاطر ایاب و ذهاب قدغنه. آسمونو تماشا نکن.
مرد	نمیدارن بخواهیم. من فردا صبح کار میکنم.
	(صدای سوت میآید)
مادر	اه. پلیس.
سر باز	پلیس؟
مادو	ناراحت نشو. واسه ما نیست.
مادر	ایناهاش. میدوئه. زودباش. والشکن وسط خیابون.
نمیخواهد. چه لجبازیه.	
مرد	ژولی. پاشو بیا تماشا.
	(سر و کله زنی از توی پنجره کنار مرد پیدا میشود)
زن	چه خبره؟ پلیس؟
مرد	آقای آمده است. چه کار مضحکی. آفرین.
مادو	(به سر باز امیریکائی) بیا ببین.
مادر	دوتا پا داری دوپا قرضکن و فرارکن.
زن	آزان. دنبال اون میدون (سر و صدا از دوره همراه با صدای سوت پلیس) تنک میرن.
مادر	معطل ... نشو.
مادو	(به سر باز امیریکائی) منتظره خیابان برات جایبه؟
سر باز	کوچه های پاریس.
زن	باز چکار کردن؟
مرد	از این آدمها هرچی بگی برمیاد.
مادر	نخوری زمین تندربرو.
مرد	بدو از تو میدون رد میشه.

مواظب چراغ قرمز باش.	مادلن
Oh, very good!	سر باز
دست و پاش گیر کرد ... گیراین بسته است.	هر د
گیرش نمیارن.	مادو
نخیر آزانها گیرش نمیارن.	زن
میگم گیرش نمیارن.	مادو
پیچید تو کوچه . یه سک دنباش کرد . الان شلوارشو میگیر .	مادلن
پیچید تو کوچه ، سر کار بگیرینش .	زن
شما چرا دخالت میکنین .	مادو
دیگه نمی بینم .	مادلن
پشت دیواره سر کار .	زن
عجبیبه .	هر د
(نیمه پیدا سوت میزند) متفرق بشین . متفرق بشین .	پاسبان
نمیشنوی ؟ عجله کن آمد .	مادلن
دیگه آدم راحتی نداره .	هر د
کجا رفته ؟	سر باز
او نجا اون گوشه .	مادو
گیرش نمیارن .	هر د
Hello boy	سر باز
قهرمان دوئه	مادو
نه .	مادلن
(دستهایش را بهم میمالد) شوهرم . شوهرم .	زن
چرا	چر ا
(بهز) به تو هربوط نیست .	هر د
میگه ، شوهرش . میخواست سرشون بکار خودشون باشه .	زن
متفرق بشین .	پاسبان

زن	او نجا . او نجا.
مرد	بر گه جرم دستشنه .
مادرلن	(نامنظم میدود) بر گه جرء و ول کن.
پاسبان	کجا رفت؟
	(آمده از ته صحنه ظاهر میشود کلاه مرد برس
	او است و ریش مرد بصورتش)
یلک زن	ایناهاش .
مادو	ایناهاش .
مادرلن	خوب سروکلهات پیدا شد . ا خیلی زود نیست .
	(پاسبان دومی از ته صحنه میاید .)
آمده ۵	دستپاچه نشو.
پاسبان ۱	ندار در بره . بگیرش .
زن	بگیرش .
مرد	گیرش نمیارن.
سر باز	Hello ! Hello !
	(پاسبان میخواهد او را بگیرد . پاسبان دومی
	هم از محل ارکستر برای گرفتن او دست دراز
	میکند . بی نتیجه آمده از روی زمین بلند شده
	شروع به پرواز میکند)
پاسبان ۱	(که فقط لنگه کفش آمده را گرفته است) ای مادر...
همه باهم :	... ۱ . ۱ . ۱ . ۱ . ۱ .
مادرلن	اینکارو نکن آمده کی بہت اجازه داده .
پاسبان ۲	داره از دسته موں در میره .
مرد	(به زن) بہت نگفتم گیرش نمیارن .
مادو	معرکه است .
سر باز	Hello , boy ! Hello , boy

آمدہ	(درحال پرواز) مخصوصاً نمیکنم مادلن . برخلاف میلمه.
پاسبان ۱	فقط لذتگاه کفش چپش مو زد تو دسته. مادلن چرا مخصوصاً میکنی.
آمدہ	باورکن، مادلن، تقصیر من نیست، باده.
مادو	داره میگه باده.
هرد	باده .
سر باز	Hello , boy!
زن	باد نیست !
پاسبان ۱	(کفش بدست جدی به مادلن) شوهر شماست خانوم ؟ مادلن متأسفانه، بله، سرگار.
آمدہ	(آهسته بالامیرود) تقصیر من نیست ، معذرت میخوام خانومها آقا یون.
پاسبان ۲	(به مادلن) بھش بگین بیاد پائین . فوراً . مادلن (به آمده آویزان) فوراً بیا پائین. مادو (به مادلن) ولش کنین خانوم.
آمدہ	(همان بازی آویزان) باور کنین تقصیر من نیست، معذرت میخوام خانومها ، آقا یون . تقصیر باده . برخلاف میلمه.
هرد	پیش پا افتاده نیست.
زن	پرواز میکنه . میگه نمیخواهد . اما خوشحال بنظر میاد.
مادلن	(به آمده) زود باش بیا پائین. اطاعت کن، دارم بہت میگم.
	(سر باز امریکائی دوربین عکاسی را در آورده، از پرواز آمده عکس میگیرد)
پاسبان ۲	مرحبا . آدمهای محترم و بیین.

مادو	(به سر باز امریکائی) بمنیه عکس میدی نه ؟
پاسبان ۱	(به سر باز امریکائی) او هوی با شمام عکس گرفتن قدغنه .
مادلن	(به آمده آویزان) آمده . بیا پائین . ذکام میشی .
پاسبان ۲	آفای آمده ، بیاین پائین . خانوم متون میگان .
مرد	او ... هوی . عروسک خیمه شب بازی . (به پاسبانها) ولش کنین ، شمام . مرک بر پلیس .
زن	(به مرد) خجالت نمیکشی ؟
آمده	من شرمنده ام . معذرت میخوام خانومها آقایون ، یه وقت فکر نکنین ... دلم میخواود پاهام روزمین باشه ... برخلاف میله ... میخواستم بهمنو عازم خدمت کنم ... من معتقدم بشر نباید پاشو از گلیمش دراز تر کنه ... به به ، چقدر خوب حرف میز نه .
مادو	سرباز
سرباز	هیپ . هیپ . هورا .
مرد	داره نطق میکنه .
آمده	(آویزان) قسم میخورم که من مخالف جدائی هستم ... من طرفدار پایداری هستم ... معذرت میخوام ... خیلی خیلی معذرت میخوام ...
مادلن	آمده گوش کن بیا پائین ... من با پلیس کنار میام ... (به پاسبانها) مگه نه آقایون ؟
پاسبان ۱	بله ، خانوم ، مسلمه ، یجوری کنار میایم ...
مادلن	آمده ، میتوانی بر گردی خونه ... قارچها گل کردن ...
سرباز	What does mesn . قارچ فروشن .
هرد	دانستان قارچه .
زن	قارچ فروشن .
آمده	(آویزان) ماڈلن ، ماڈلن ، باور کن ، باید حرف موبابر کنی نمیخواستم از زیر بار مسئولیت در برم ...

تقصیر باده ... من نمیخوام عمدی نمیکنم ... آزادانه
تسليیم نشدم.

مادو
آمده
اعذر. معذرت. خانومها. آقایون ...
(باعجله برای همه بوسه میفرستد. پرواز کرده
بکلی ناپدید میشود)

پاسبان ۱ (به آمده که ناپدید است) اقلا اون لنگه کفش دیگه ! تو
بنداز ...

مادلن
مادو
سر باز
مرد
مادلن
پاسبان ۲
پاسبان ۱
مرد
زن
مادو
مرد
زن

(دستهایش را بهم گره میکند) آمده ، آمده . کار
نویسنده گیت چی میشه ؟
(به سر باز امریکائی) نویسنده است .
Ah. writer ! ... yes ... good
ولش کنین خانوم .
(به آمده که ناپدید شده است) بارونیتو ور نداشتی ،
هر یض میشی آمده .
(از بالا لنگه کفش دیگری میافتد)
خیلی لطف کرد .
حالا بهر کدوم یه لنگه میرسه .
(پاسبانها کفشهای آمده را بین هم قسمت میکنند)
پس ما چی ؟
(از بالا سیگار و کت بزمین میافتد)
سیگار . کت .
(وسائل را بین هم قسمت میکنند)
دست و دل بازه (آسمان خیلی نورانی شده است .
شهاب و ستاره و غیره) آتش بازیه .
موشکه .
موسک راست راستی نیست .

مادلن	(به بالا) بیین آمدہ تو هرگز جدی نیستی.
پاسبان	(بطرف آسمان نگاه کرده با انگشت انگار بچه‌ای را تهدید میکند و خطوانشان میکشد) بچه حقه باز. بچه حقه باز.
همه باهم	بچه حقه باز. بچه حقه باز.
سر باز	You naughty boy!
	(نور خیره کننده بازی نور از اطراف و جوانب)
زن	دیگه پیداش نیست. ناپدید شد.
مادلن	(بطرف آسمان) آمدہ تو حتی نمایشنامه اتو تموم نکردی.
مادو	(بهمادلن) ناراحت نباشین خانوم.
زن	همه مردا مثل همن.
مادو	(بهمادلن) شاید برگرد.
زن	نخیر. بر نمیگرد.
	(مادلن بنوبت سرش را بطرف آنها بر میگرداند)
مرد	(بدزن) چرا این حرفو میز نی؟ از کجا میدونی؟
مادو	چرا شاید برگرد.
زن	غیر ممکنه. همین بلا با شوهر او لم بسرم او مدد.
مادلن	دیگه هرگز ندیدمش.
مادلن	(بخودش) آمدہ داری بالا میری ولی در نظر من بالا نمیری.
	(از بالا کلاه بزرگ مرد و اگر ممکن باشد ریش را بر سر مادلن که بر زمین میخورد میافتد)
مادلن	(زمین نشسته با کلاه و ریش بر چهره حق حق گریه میکند)
مرد	شاید نبوغ داشت

پاسیبان ۳	باز یه نا بعهاد دیگه از دست رفت. افسوس برای ادبیات .
مادو	هیچکس بی جانشین نیست.
سر باز	گریه میکنند.
مادو	در صورتیکه کلاهو به سرش گذاشتند.
پاسیبان ۴	بلندشین خانوم (سعی میکند مادر را بلند کند) بپائین یه گیالاسی بزنیم همه مهمون من .
مادر	(بز حمت بلند میشود زیرا بازویش را پاسیبان گرفته است و مرتب گریه میکند و تا پائین آمدن پرده مرتب میگوید) نه. نه. من تشنه‌ام نیست .
مادو	(به سر باز امریکائی) منو میبری آمریکا ؟
سر باز	امریکا ؟
مرد	(به زن) بزیم دیگه زود بخوابیم. بیا ژولی.
زن	(به مرد) گرگرهارو بیندیم. نمايش تموم شد.
پاسیبان ۱	(از توی جا ارکستری. سوت زنان خطاب به جمعیت) متفرق بشین. متفرق بشین . عجله بفرمائین خانومها آقایون عجله کنین . متفرق بشین. زود. زود.

از انتشارات گروه اجرائی تاتر تلویزیون